

Since 2015 முதல்

INAM International E- Journal of Tamil Studies

ISSN: 2455 - 0531
UAN: TN0300061112

பிப்புருவரி, மே, ஆகட்டு. நவம்பர் மாதங்களில் வெளிவரும் | Published in February, May, August and November

மலர்: 9, இதழ்: 34, மே, 2023 | Vol.: 9, Issue: 34, May, 2023

திருமுருகாற்றுப்படையில் வேலன் வெறியாட்டும் நகர்வழிபாடும்
உணர்த்தும் சமூகப் பிரிவினைகள்

அஹமத் லெப்பை அவர்களின் தலைமைத்துவ பண்புகளும்
சமூகம் பற்றிய பார்வையும்

கீழூரான்குடி மலையாளி பழங்குடியினரின் சமூக மரபுகள்

சமஸ்கிருதம், திராவிட
மொழி அமைப்பு

A. Devaranathan
2023

இனம் | INAM (IETS)

பல்துறை - பன்னாட்டு இணைய தமிழாய்விதழ் | இருமொழி | காலாண்டிதழ்
Multi - Disciplinary International E-Journal for Tamil Studies | Bi-Lingual | Quarterly

E-ISSN: 2455 - 0531 | UAN: TN0300061112

மலர் : 9 | இதழ் : 34 | மே | 2023 | Vol.: 9 | Issue: 34 | May | 2023

கலை | இலக்கியம் | மொழியியல் | மானுடவியல் | நாட்டுப்புறவியல் | ஊடகவியல்
பண்பாட்டியல் | தொல்லியல் | கணிணித் தமிழ் | இயற்கை மொழியாய்வு
Arts | Literature | Linguistica | Philosophy | Folklore | Media Culture | Archeology
Tamil Computing | Science Tamil NLP

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு. முனீஸ்மூர்த்தி
தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்,
பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 17.

முனைவர் சத்தியராஜ் தங்கச்சாமி
தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்,
ஸ்ரீ கிருஷ்ணா ஆதித்யா கலை
மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் - 42.

வடிவமைப்பு

இரா. அரிகரசுதன், அனலி
அட்டைப்பட ஓவியம் அ. ஜீவானந்தம்

வெளியீடு

இனம் பதிப்பகம்
கோயமுத்தூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா

Chief Editors

Dr. M. Munees Moorthy
Assistant Professor in Tamil,
Bishop Heber College, Trichy - 17.

Dr. Sathiyaraj Thangasamy
Assistant Professor in Tamil,
Sri Krishna Adithya College of Arts and
Science, Coimbatore - 42.

Designing

R. Ariharasuthan, Anali
Cover Pinting A. Jeevanantham

Publication

Inam Pathippagam
Coimbatore, Tamil Nadu, India

+91 9677821364, +91 9600370671, inameditor@gmail.com, www.inamtamil.com

முனைவர் ஆ. மணி பாரதிதாசன் அரசு மகளிர் கல்லூரி, புதுச்சேரி.	Dr. A. Mani Bharathidasan Government College for Women, Pondicherry.
முனைவர் க.பாலாஜி பூசாகோ கலை அறிவியல் கல்லூரி (த.), கோயம்புத்தூர்.	Dr. G. Balaji PSG College of Arts and Science (Autonomous), Coimbatore.
முனைவர் இரா. குணசீலன் பூசாகோ கலை அறிவியல் கல்லூரி (த.), கோயம்புத்தூர்.	Dr. R. Gunaseelan PSG College of Arts and Science (Autonomous), Coimbatore.
முனைவர் ந. இராஜேந்திரன் பூசாகோ கலை அறிவியல் கல்லூரி (த.), கோயம்புத்தூர்.	Dr. N. Rajendran PSG College of Arts and Science (Autonomous), Coimbatore.
முனைவர் ப. சிவமாருதி சிங்மாய் பல்கலைக்கழகம், தாய்லாந்து.	Dr. B. Sivamaruthi Chiang Mai University, Thailand.
முனைவர் இரா. இராஜா தேசியக் கல்லூரி (த.), திருச்சி.	Dr. R. Raja National College (Autonomous), Trichy.
முனைவர் ச. முத்துச்செல்வம் தியாகராசர் கல்லூரி (த.), மதுரை.	Dr. S. Muthuselvam Thiagarajar College (Autonomous), Madurai.
முனைவர் எஃப். எச். அகம்மது சிப்லி இலங்கைத் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.	Thiru F. H. Ahamed Shibly South Eastern University of Sri Lanka, Sri Lanka
முனைவர் கிங்ஸ்டன் பால் தம்புராஜ் சுல்தான் இட்ரிஸ் கல்வியியல் பல்கலைக்கழகம், மலேசியா.	Dr. Kingston Paul Thampuraj Sultan Idris Education University, Malaysia.
முனைவர் தெ. வெற்றிச்செல்வன் அயல்நாட்டுத் தமிழ்க்கல்வித் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.	Dr. D. Vetrichelvan Department of Tamil Studies in Foreign Countries, Tamil University, Thanjavur.
முனைவர் பாரதிராஜா சக்கரவர்த்தி அயர்லாந்து கால்வே தேசியப் பல்கலைக்கழகம், அயர்லாந்து	Dr. Bharathi Raja Sakkaravarthi National University of Ireland Galway, Ireland.
முனைவர் டி. தேன்மொழி எஸ். எஸ். என். பொறியியல் கல்லூரி, சென்னை.	Dr. D. Thenmozhi SSN College of Engineering, Chennai.
திருமிகு பு. கமலக்கண்ணன் ஐவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம், புதுதில்லி.	Thiru. P. Kamalakkannan Jawaharlal Nehru University, New Delhi.
திருமிகு யாழ்பாவாணன் யாழ்ப்பாணம், வடமாகாணம், இலங்கை.	Thiru Yarl Pavanan Yarlpanam, Vadamaahaanam, SriLanka .
திருமிகு இரா. அரிகரசுதன் டி. ஜே. வடிவமைப்புக் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்.	Thiru R. Ariharasuthan D J Academy of Design, Coimbatore.

ஆலோசனைக் குழு

முனைவர் க. இராசாராம், நாகர்கோயில்.
முனைவர் சிலம்பு நா. செல்வராசு, புதுச்சேரி.
முனைவர் ந. வேலுச்சாமி, சேலம்.
திருமிகு க. ஸ்ரீகந்தராசா, ஆஸ்திரேலியா.

மதிப்பீட்டறிஞர் குழு

முனைவர் அ. மணி
பாரதிதாசன் அரசு மகளிர் கல்லூரி,
பாண்டிச்சேரி.
முனைவர் க. பாலாஜி
பூசாகோ கலை அறிவியல் கல்லூரி (த.),
கோயம்புத்தூர்.
முனைவர் இரா. குணசீலன்
பூசாகோ கலை அறிவியல் கல்லூரி (த.),
கோயம்புத்தூர்.
முனைவர் ந. இராஜேந்திரன்
பூசாகோ கலை அறிவியல் கல்லூரி (த.),
கோயம்புத்தூர்.
முனைவர் ப. சிவமாருதி
சிங்மாய் பல்கலைக்கழகம், தாய்லாந்து.
முனைவர் இரா. இராஜா
தேசியக் கல்லூரி (த.), திருச்சி.
திருமிகு இரா. அரிகரசுதன்
டி.ஜே. வடிவமைப்புக் கல்லூரி, கோயமுத்தூர்.

Advisory Team

Dr. S. Rajaram, Nagercoil.
Dr. Silambu N. Selvarasu, Pondicherry.
Dr. N. Veluchamy, Salem.
Thiru S. SriKantharasa, Australia.

Reviewer Team

Dr. A. Mani
Bharathidasan Government College for
Women, Pondicherry.
Dr. G. Balaji
PSG College of Arts and Science (Autonomous),
Coimbatore.
Dr. R. Gunaseelan
PSG College of Arts and Science (Autonomous),
Coimbatore.
Dr. N. Rajendran
PSG College of Arts and Science (Autonomous),
Coimbatore.
Dr. B. Sivamaruthi
Chiang Mai University, Thailand.
Dr. R. Raja
National College (Autonomous), Trichy.
Thiru R. Ariharasuthan
D J Academy of Design, Coimbatore.

“இனம்” பல்துறை பன்னாட்டு இணைய ஆய்விதழாக
தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழிகளிலும் வெளிவரும் ஒரு காலாண்டிதழ் ஆகும்.
ஆண்டில் பிப்புருவரி, மே, ஆகட்டு, நவம்பர் ஆகிய மாதங்களில் பதிப்புகள் வெளிவரும்.
இதனைக் கணக்கில் கொண்டு ஆய்வாளர்கள் அறிஞர்கள் தங்கள் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை
அனுப்பிவைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

“Inam” is a Multi-Disciplinary International E-Journal for Tamil Studies,
the journal is published quarterly in both Tamil and English languages
in February, May, August, and November. Therefore we request the researchers and scholars
to send their research papers according to it.
inameditor@gmail.com, www.inamtamil.com, +91 9677821364, +91 9600370671.

உள்ளடக்கம்

Index

- 1) திருமுருகாற்றுப்படையில் வேலன் வெறியாட்டும் நகர் வழிபாடும்
உணர்த்தும் சமூகப் பிரிவினைகள்
முனைவர் ச. கண்மணி கணேசன்
**Social Divisions revealed in the cults of Velan Veriyattu and
Nakar Worship perceived in "Thirumurukaarrupadai"**
Dr. S. Kanmani Ganesan - 05
- 2) சமஸ்கிருதம், திராவிட மொழி அமைப்பு
முனைவர் சி. சாவித்ரி
The Language Structure of Sanskrit and Dravidian Languages
Dr. Ch. Savithri - 13
- 3) கீழூரான்குடி மலையாளி பழங்குடியினரின் சமூகப் பாரம்பரியம்
முனைவர் இரா. கோவிந்தராஜ்
Social Tradition of KeezhuranGudi Malayali Tribes
Dr. R. Govindaraj - 21
- 4) அஹமத் லெப்பை அவர்களின் தலைமைத்துவ பண்புகளும்
சமூகம் பற்றிய பார்வையும்
எ.எல்.எம். முஜாஹித் & எம்.எல். முகமது ஹெல்ஃபான்
The Leadership Qualities of Ahamed Lebbe and His Vision on the Society
ALM. Mujahid & ML. Mohamed Helfan - 27

திருமுருகாற்றுப்படையில் வேலன் வெறியாட்டும் நகர் வழிபாடும்
உணர்த்தும் சமூகப் பிரிவினைகள்
முனைவர் ச. கண்மணி கணேசன்

**Social Divisions revealed in the cults of Velan Veriyattu and Nakar Worship
perceived in "Thirumurukaarrupadai"**
Dr. S. Kanmani Ganesan

முன்னாள் முதல்வர் மற்றும் தமிழ்த் துறைத்தலைவர், ஸ்ரீகாளீஸ்வரி கல்லூரி, சிவகாசி, தமிழ்நாடு, இந்தியா
Formar Principal and HOD of Department of Tamil, Srikaliswari College, Sivakasi,
Tamil Nadu, India. E mail: kanmanitamilsk@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

திருமுருகாற்றுப்படையில் இடம்பெறும் வேலன் வெறியாட்டையும் நகர் வழிபாட்டையும் ஒப்பிட்டு, அவற்றில் பொதிந்திருக்கும் சமூகப் பிரிவினைகளை வெளிக்கொணர்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். தொகையிலக்கியக் காலச் சமூக வரலாற்றைத் தெளிவாக அறிய இவ் ஆய்வு தேவையாகிறது. பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பன்மைத்தன்மை இவ்வூப்பீட்டு ஆய்வால் தெளிவுகிறது. திருமுருகாற்றுப்படையில் அடி.190-217 & 227-248 ஆகிய இரு பாடற்பகுதிகள் மட்டும் முதல்நிலைத் தரவுகளாக அமைய; பிற தொகைநூல் செய்திகள், உரையாசிரியர், ஆய்வாளர் கருத்துகள் ஆகியன துணைநிலைத் தரவுகளாம்.

தேடுசொற்கள்: வெறியாட்டு, நகர், வேலன் தோற்றம், நகரில் பின்பற்றிய வழிபாட்டு முறை, திணைமாந்தர் வழிபட்ட முறை, வேளாளர் வழிபாட்டு முறை.

Abstract

The aim of this research article is to reveal the social divisions perceived in the two different cults named Velan Veriyaattu and Nakar Worship. This comparison is needed to decipher the social history of the early Tamils. The multiplicity rooted deeply in the early Tamil society is brought out to focus by this comparative study. The specific lines 190-217 and 227-248 in Thirumurukaarrupadai serve as the primary data. The other hymns of the anthologies and the opinions of the commentators and researchers serve as secondary data.

Keywords: *Veriyaattu, Nakar, Appearance of velan, Cult of Thinaimaanthar, Cult followed in nakar, Cult of velaalar*

முன்னுரை

திருமுருகாற்றுப்படையில் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த அரசர், அந்தணர், திணைமாந்தர் எனப் பல திறத்தோரது வழிபாட்டு முறைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் வேலன் வெறியாட்டையும் நகர் வழிபாட்டையும் மட்டும் ஒப்பிட்டு, அவற்றில் பொதிந்திருக்கும் சமூகப் பிரிவினையை வெளிக்கொணர்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். பண்டைத் தமிழகத்தில் தொழில் அடிப்படையிலான மக்கட்பிரிவுகள் மட்டுமின்றி வழிபாட்டு அடிப்படையிலான மக்கட்பிரிவுகளும் இருந்தன என்பதைத் திருமுருகாற்றுப்படை மூலம் நிறுவ இயல்கிறது.

இவ்வப்பீட்டு ஆய்விற்குத் திருமுருகாற்றுப்படையின் அ.190-217 & 227-248 ஆகிய இரு பாடற்பகுதிகள் மட்டும் முதல்நிலைத் தரவுகளாக அமைய; பிற தொகைநூல் செய்திகள், உரையாசிரியர், ஆய்வாளர் கருத்துகள் ஆகியன துணைநிலைத் தரவுகளாம்.

'நகர்'- விளக்கம்

பண்டைத் தமிழகத்தார் சென்று வணங்கிய பல வழிபாட்டு இடங்களுள் 'நகர்' ஒரு வகையினது ஆகும். அது ஆட்சியில் இருப்போர் தமக்குச் சொந்தமான இடத்தில் பொதுமக்கள் வழிபட ஏதுவாகக் கட்டிப் புரந்ததாகும். குன்றுகளில் ஆண்ட குறுநில மன்னர் மக்களுக்காக எழுப்பிய அகன்ற வழிபாட்டிடங்களை 'முருகாற்றுப்படுத்த உருகெழு வியன்நகர்' என நக்கீரர் கூறுகிறார் (திருமுரு.248).

நக்கீரர் முருகனிடம் ஆற்றுப்படுத்துங்கால் திருப்பரங் குன்றத்தைத் தலைமைப்படுத்தித் தொடங்குகிறார். கூடல் குடவயின்; அதாவது மதுரைக்குத் தென்மேற்கில் சுனையுடன் கூடிய குன்றில் முருகன் எழுந்தருளியுள்ளான் என்கிறார் (மேற்.67-77). இது இன்றைய திருப்பரங்குன்றமாகும். அக்குன்றின் குகைக்கோயிலில் முருகன் திருவுருவம் இன்றும் வழிபாட்டில் உள்ளது. முருகன் உருவம் அமைந்த அழகிய அம்பலத்தை 'நகர்' என்றே குன்றம்பூதனார் விதந்தோதுகிறார். "ஞ் நின் குன்றத்து எழுதெழில் அம்பலம் காமவேள் அம்பின் தொழில் வீற்றிருந்த நகர்" (பரி.18)

என்பதால் 'காமன் மலர்க்கணைகளால் மக்கள் மனதில் விருப்பம் மேலும்மேலும் எழுவது போன்று திருப்பரங்குன்றக் குகையில் முருகனின் தோற்றம் விருப்பத்தைப் பெருக்கக் கூடியது' என்பது பொருளாகிறது. நப்பண்ணனார் இதே முருகனைப் பாடுங்கால்; பாண்டிய வேந்தன் தன் உரிமை மகளிர், அமைச்சர், நாட்டு மக்கள், தலைநகரத்து மக்கள், அனைவரோடும் சேர்ந்து மலைவலம் வந்த காட்சியைத் திங்கள் மண்டிலம் மேருமலையை வலம் வந்தமைக்கு ஒப்பிடுகிறார். அவ்விடத்து;

"... நெடியோய் நீமேய

கடிநகர் சூழ்நுவலுங்கால்" (பரி.19)

எனக் குன்றத்துக் குகையை 'நகர்' என்றே சுட்டுகிறார். பலராமன் எழுந்தருளிய,

"மேழி வலனுயர்த்தோன் வெள்ளை நகரமும்" (ஊர்காண்.9)

பற்றிச் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகிறது. எனவே பாண்டிய வேந்தன் மக்கள் வழிபட ஏதுவாகத் திருப்பரங்குன்றக் குகையில் அமைத்து வணங்கிய வழிபாட்டிடம் 'நகர்' என முடிவு செய்ய இயல்கிறது.

நகரி' என்ற சொல்லுக்குக் கழகத் தமிழகராதி 'சர்க்கார்க்கு உரிய புறம்போக்கு' எனப் பொருள் தர (ப.588); திருமகள் தமிழகராதி 'நகர்', 'அரசுக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு' என இரு பொருள்களைத் தருகிறது (ப.613). இதனால் நகர் என்ற சொல் அரசுக்குச் சொந்தமான நிலத்திற்கு ஈடானது என்பது ஒருதலை. பிங்கலம் நகர்ப்பு திரவியம் ஐந்தில் ஒன்று வேந்தன் என்கிறது (தமிழ் நிகண்டுகள், ப.312) உரிச்சொல் நிகண்டும் அங்ஙனமே நகர்ப்பு திரவியம் ஐந்தில் ஒன்று அரசன் என்கிறது (தமிழ் நிகண்டுகள், ப.490) இதனால் ஆட்சியில் இருப்பவர் ஊர்ப் பொதுஇடத்தில் மக்களுக்காகக் கட்டிய வழிபாட்டிடம் நகர் எனப்பட்டமை உறுதி ஆகிறது.

இருவகை வழிபாட்டிலும் இடம்பெறும் பொதுச்செய்திகள்

வேலன் வெறியாட்டு குன்றுதோறும் நிகழ்ந்தது. நகர் வழிபாடும் குளிர்ச்சி பொருந்திய மலைகளில் நடந்தது (திருமுரு.217 & 238). இருவகை வழிபாடுகளிலும் முறையே வேலனும் குறமகளும் தெய்வமேறி ஆடினர் (மேற்.190-217 & 244-248). இருவகை வழிபாடுகளிலும் கோடு ஊதினர் (மேற்.209 & 246); சேவல் கொடி ஏற்றினர்.

வேலன் வெறியாட்டு சேவல்கொடி (மேற்.210-211)

என்று சுட்ட; நகர் வழிபாட்டில் 'ஆண்டலைக்கொடி' (மேற். 227) என்ற பெயர் உளது. நச்சினார்க்கினியர் 'மனித முகமும் பறவை உடலும் கொண்ட உருவம் என்று விளக்கம் சொல்கிறார் (பத்துப்பாட்டு தொகுதி-1, 2007. திருமுரு. ப.105). இது வடஇந்தியாவின் தாந்திரிக வழிபாட்டில் தீபாவளித் திருநாளுடன் தொடர்புறும் ஆந்தை உடல் கொண்ட கின்னரர் வடிவம் ஆகும். முருகன் வழிபாட்டிற்கும் இதற்கும் தொடர்பேதும் இல்லை; ஆதலால் இக்கருத்தை ஏற்க வேண்டிய தேவையில்லை. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் 'தலைமை சான்ற கோழிக்கொடி' என்றே பொருள் உரைக்கிறார் (மேற்.).

வேறுபாடுகள்: வழிபாடு நிகழ்த்தியோர் தோற்றம்

வெறியாடிய வேலன் பச்சிலைக்கொடியால் சாதிக்காய், தக்கோலக்காய், காட்டுமல்லி, வெண்கூதாளம் ஆகியவற்றைச் சேர்த்துக் கண்ணியாகக் கட்டி அணிந்து இருந்தான். தொடியணிந்த தோளினனாய்ச் செவ்வாடையுடன் அவனது மருங்கில் கச்சையாகக் கட்டியிருந்த துகில் நிலத்தைத் தோய்ந்தது. நெடிய தோற்றத்துடன் கழல் அணிந்த செய்யனாய், அசோகந்தளிரைக் காதில் செருகியதோடு, வெட்சிமாலையும் சூடியிருந்தான் (மேற்.190-208). நகர்வழிபாட்டை நிகழ்த்தியவன் முரண்பட்ட வண்ணம் கொண்ட இரண்டு ஆடை அணிந்து செந்நூல் காப்புக் கட்டி இருந்தான் (மேற்.அ.230-231).

முரண்பட்ட வண்ணம் கொண்ட இரண்டு ஆடைகளில் ஒன்று உள்ளாடை என்கிறார் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் (மேற்.ப.106). ஆனால் மேலாடை, இடையிலணியும் ஆடை என்று பொருள் கொள்ளும்போது தான் அவை முரண்பட்டுத் தோன்றின எனும் கருத்துப் பொருந்துகிறது.

வழிபட்ட முறை

வெறியாட்டில் வேலன் சுற்றத்துடன் சேர்ந்து கள்ளருந்திக் களிப்போடு மகளிருடன் சேர்ந்து குரவை அயர்கிறான். நகர் வழிபாட்டிலோ கள்ளருக்கும், பெண்களோடு சேர்ந்தாடும் குரவைக்கும் இடமில்லை. ஆனால் களம் அலங்கரிக்கப்பட்டு இருந்ததுடன்; நெய், ஐயவி, மணப்புகை; மணியிசை, இசைக்கருவிகள், முருக வாழ்த்துப் பாடல்கள், குறத்தி ஆடிய ஆரவாரம்; பசுமஞ்சள் தெளித்தல்; மலர்கள், வெண்பொரி தூவல்; குருதியோடு வெள்ளரிசி கலந்து

படையல் இடுதல், காப்புக் கட்டுதல், பிறர் கேட்காதபடி வேண்டுகதல் முதலியன நகர்வழிபாட்டில் மட்டுமே காணப்படுகின்றன.

வேலன் பல சிறிய இசைக்கருவிகளை இசைத்தான். கிடாயும், மயிலும் அவனுடன் இருந்தன. மூங்கில் குழாயில் புளிக்க வைத்த தேனாலான கள்ளைத் தன் சிறுகுடிச் சுற்றத்தோடும் சேர்ந்து உண்டான். அக்களிப்போடு பெண்களுக்குத் தலைக்கை தந்து, தொண்டகச் சிறுபறை முழங்கக் குரவையாடினான். வெறியாட்டுத் தொடர்ந்தது (மேற்.அ.190-216).

நகர்களில் நெய்யோடு ஐயவி அப்பினர்; கொழுமலர் சிதறினர்; சிவந்த நூலைக் கையில் காப்பாகக் கட்டினர்; வெண்பொரி சிதறினர்; கொழுவிய கிடாயினை வெட்டி அதன் குருதியோடு தூய வெள்ளரிசியைக் கலந்து பலியாக இட்டனர்; பல பிரப்பு இட்டனர்; பசுமஞ்சளோடு பிற பல மணப்பொருட்களைத் தெளித்தனர்; செவ்வலரி மாலையையும், குளிர்ச்சி பொருந்திய பிற நறுமலர் மாலையையும் இணை ஒக்க அறுத்துத் தொங்க விட்டனர்; முருகனின் வாகனமாகிய பிணிமுகத்தையும் எழுந்தருளிய பிற நகர்களையும் வாழ்த்தினர்; நறும்புகை காட்டினர்; குறிஞ்சிப்பண் பாடினர்; பல்வேறு இசைக் கருவிகளையும் மணியோடு முழக்கினர்; தம் வாயினின்று ஒலி எழாதவாறு இறைஞ்சினர்; இறைப்பொருள் பற்றி முரண்பட்ட கருத்துடையோர் அஞ்சும் படியாகக் குறமகள் மேல் முருகன் அருள் வந்திறங்க அவள் ஆடினாள் (மேற்.அ.227-249).

வேளாளரை அடையாளம் காட்டும் வழிபாட்டு முறை வெண்பொரியும் வெள்ளரிசியும் படைப்பது குறுநில மன்னராய் ஆண்ட வேளாளரை அடையாளம் காட்டுகிறது. இவ்வழிபாட்டு முறை வேளிர் பற்றிய செய்திகளில் மட்டுமே காணப்படுகிறது.

குறுநில மன்னன் நாடனே

“பெருங்கல் நாடன் பேகன்” (சிறு.87),

“நளிமலை நாடன் நள்ளி” (சிறு.107),

“மலைகெழு நாடன் மாவேள் ஆஅய்” (புறம்.135),

“கான்கெழு நாடன் கடுந்தேர் அவியன்” (புறம்.383),

“மலைகெழு நாடன் கூர்வேல் பிட்டன்” (புறம்.170).

மேற்சுட்டிய பாடல்களில் பேகன், நள்ளி, ஆஅய், அவியன், பிட்டன் ஆகிய மன்னர் நாடன் என்று

அழைக்கப் பெறுகின்றனர். எனவே ஒவ்வொரு குறுநில மன்னனும் நாடன் என்பது உறுதி ஆகிறது. **நாடன் நன்செய்யில் உழுவித்த வேளாளனே**

குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய நானிலங்களிலும் நீர்வளம் மிகுந்த நன்செய் ஆகிய நாடுகளில் நெல் வேளாண்மைக்காக நாடன் உழுவித்தான்.

“நாடெனும் பேர் காடாக” (மது.156)
 “காடாகி விளியும் நாடு” (புறம்.52)
 “காடு என்றா நாடு என்றாங்கு” (புறம்.166)
 “நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ” (புறம்.187)
 “காடு முன்னினரே நாடு கொண்டோரும்” (புறம்.359)
 ஆகிய பாடல் தொடர்களில் காட்டிற்கு உரிய எதிர்பதமாக நாடு அமைவதால் நாடு நன்செய் வேளாண்மைக்கு உரிய நிலப்பரப்பு என்பது உறுதி ஆகிறது.

‘கல்நாடன்’ (பத்துப்பாட்டு தொகுதி நீ, 2007. சிறு.ப.3, அ.87), ‘மலைநாடன்’ (சிறு.107), ‘வரை நாடன்’ (பெரு.103), ‘குன்றுகெழு நாடன்’ (குறி.199), ‘குறும்பொறை நாடன்’ (ஐங்.183), ‘சாரல் நாடன்’ (அகம்.328) ஆகிய தொடர்கள் குறிஞ்சி சார்ந்த நாடனையும்; ‘கான் கெழு நாடன்’ (நற்.61), ‘புறவு அணி நாடன்’ (ஐங்.405), ‘புன்புல நாடன்’ (ஐங்.421), ‘வன்புல நாடன்’ (ஐங்.469) ஆகியன முல்லை சார்ந்த நாடனையும்; ‘கடல் நாடன்’ என்ற தொடர் (மது.524) நெய்தல் சார்ந்த நாடனையும் ‘யாறுஞ் நாடனை’ (குறு.271) எனும் தொடர் மருதத்து நாடனையும் குறிக்கின்றன.

“முந்நூறுர்த்தே தண்பறம்பு நன்னாடு முந்நூறு ஊரும் பரிசிலர் பெற்றனர்” (புறம்.110); எனக் கபிலர் பாரிவேளின் நாடு முந்நூறு ஊர்களை உடைய பறம்பு என்றும்; பாணரும் பொருநரும் கூத்தரும் அவ் ஊர்களைப் பரிசாகப் பெற்றனர் என்றும் பாடி இருக்கிறார். தாம் பெற்ற நிலத்தில் உழுது; தமது பாரம்பரியமான புன்செய் வேளாண்மையும் பாரிக்காக நெல்வேளாண்மையும் செய்தனர் அத் திணைமாந்தர். அவர் விளைத்த வரகு, தினை, எள், அவரை பற்றிப் புறம்.120 பேசுகிறது. ‘வயலக நிறையஞ் நாடே’ எனப் புறம்.117 பாரியின் வயல்வளம் பேசுகிறது. வேந்தர் முற்றுகையின் போது; ‘சேய்நின்று செழுஞ்செய்ந் நெல்லின் விளைகதிர் கொண்டுஞ் ஆம்பல் மலரொடு கூட்டி’ (அகம். 78) அட்டு உண்பித்தான் என்பதாலும்; அவன் நெல் வேளாண்மைக்கென உழுவித்தமை

உறுதி ஆகிறது. நெடுவேள் ஆதன் என்ற குறுநில மன்னனது மானிகை கடல் நடுவே மிதக்கும் கப்பலைப் போல் வயல்களுக்கு இடையில் காட்சி அளித்தமை; அவனை நெல் வேளாண்மைக்கு உழுவித்தவன் எனக் காட்டுகிறது (புறம்.338).

உறந்தைக்குக் கிழக்கில் ஆண்ட நெடுங்கை வேளுக்கு வேளாண்மையில் துணையாக இருந்து உழுத பிடலூர் கிழான் மகன் பற்றிப் புறம்.395 பாடியுள்ளது.

வேங்கட நாடனைப் புகழும் கரும்பனூர் கிழான் தன் தலைவனுக்காக நெல் வேளாண்மையில் உழுதவன் ஆதலால்; வறட்சிக் காலத்தில் புன்செய்ப் பயனையும் வளமிகுந்த காலத்தில் நெற்பயனையும் ஈந்து புகழ் கொண்டான் (புறம்.381, 384).

புறநானூற்றில் உள்ள இருபது மகட்பாற்காஞ்சிப் பாடல்களுள் பதின்மூன்று பாடல்கள் நெல்வேளாண்மை செய்த மன்னராகிய வேளிர் வேந்தர்க்கு மகண்மறுத்ததை உரைப்பனவாய் (புறம்.337, 338, 339, 340, 341, 342, 344, 345, 348, 351, 352, 353, 354) உள்ளமையும் அவர்கள் உழுவித்த வேளாளர் என அடையாளம் காட்டுகிறது. நச்சினார்க்கினியர் மன்னரை வேளாளர் எனச் சுட்டுவதுடன் உழுவித்தோர், உழுதோர் என்ற பாகுபாடு குறித்தும் பேசுகிறார் (தொல்காப்பியம் பொருளதிகார மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும்-பகுதி மி, ப.80, சூத்.30)

வேளிர் தமிழகம் போந்து குடியேறிய வேளாளர் என்பது தொன்மவியல் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்ட முடிபாகும். வேளிர் உழுவித்தோருள் அடங்குவர் என்பதையும்; ஆய்வேள், பாரிவேள், நன்னன் வேள், வேள்ஆவி, வேள்எவ்வி ஆகியோர் வேளாளர் என்பதையும் விரித்துரைத்துள்ளார் மு.இராகவையங்கார் (வேளிர் வரலாறு, ப.1-27). உ.வே.சாமிநாதையர் தனது 1935ம் ஆண்டைய புறநானூற்றுப் பதிப்பில் உழுவோர், உழுவித்தோர் ஆகிய இருவகை வேளாளர் இருந்தனர் என்கிறார் (புறம்.ப.68). 1923ம் ஆண்டைய பதிப்பில் ஆய்வேளையும் வேள் எவ்வியையும் ‘வேளாளருள் உழுவித்து உண்போர்’ என எடுத்துரைக்கிறார் (புறம்.ப.58&77).

செவ்விலக்கியத்தில் வேளாளர்

புகாரில் வேளாளர்

புகாரை வருணிக்கும் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் அங்கு 'அமரர்ப் பேணி; ஆவுதி அருத்தி; ஆனும் பகடும் ஓம்பி; நான்மறையோர் புகழ்பரப்பி; விருந்து புரந்து; பசும்பதம் கொடுத்துக்; கொடுமேழி நசை உழவர்' வாழ்ந்த வகைமையைக் கூற; பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அவரை வேளாண் மாந்தர் என்றே விதந்து கூறுகிறார் (பட்டினப்பாலை அ.194-205).

மதுரையில் வேளாளர்

மதுரைக்காஞ்சி 'அறங்கூறவையம் முதல் கண்ணுள் வினைஞர் வரை பிறரும் சிறியரும் பெரியரும் கம்மியர் குழீஇ நால்வேறு தெருவினும் காலுற நிறற்' என்கிறது (அ.489-522). மாங்குடி மருதனார் கூறும் நால்வேறு தெருக்கள் முறையே அரசர், அந்தணர், வணிகர், வேளாளர் தெருக்களாம். பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அத்தெருக்கள் முறையே புரோகிதர், ஒற்றர், சேனாபதியர், தூதர் முதலியோர்க்குரிய தெருக்கள் என்கிறார் (பத்துப்பாட்டு தொகுதி றீர் ப.159-169). அதே நால்வேறு தெரு' என்ற தொடரை அதே மதுரை நகர வருணனைக்கு இளங்கோவடிகள் எடுத்தாண்ட இடத்து (சிலப்பதிகாரம் ஊர்காண்காதை அ.218); 'நால்வேறு தெருக்கள் நான்கு வருணத்தார்க்கு உரியன்' எனப் பொருள் தருகிறார். சிலப்பதிகார அடிக்கு அவர் கூறியிருக்கும் பொருளையே மதுரைக்காஞ்சி அடிக்கும் கூறுவதில் இடர்பாடு ஏதும் இல்லை.

வேந்தர் பாடும் வேளாளர்

"வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பாலுள்ளும் கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின் மேற்பால் ஒருவனும் அவன்பாற் படுமே" (புறம்.183) என்ற ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியனின் கருத்து மேல் வருணத்தாரையும் கீழ்வருணத்தாரையும் குறித்துப் பேசுவது ஆகும். ஓளவை சு.துரை சாமிப் பிள்ளை பதவுரையில் மேற் குலத்தான் கீழ்க்குலத்தான் என்று கூறிப் பின் விளக்கவுரையில் 'இது வட ஆரியப் பகுப்பு முறை. தமிழகத்தில்ஞ் என்றும் இருந்ததில்லை' என்கிறார் (புறம். பகுதி 1 ப.400). இக் கொள்கைக்கு மேல்விளக்கம் தேவை ஆகிறது. ஏனெனில் இளங்கோவடிகள் மதுரையில் இருந்த நான்கு வருண பூதங்களை விவரித்த பின்னர் அதே 'நாற்பால்' என்ற சொல்லால் தான்

நால்வருணத்தைச் சுட்டுகிறார்.

"நாற்பாற் பூதமும் பாற்பாற் பெயர்" (சிலப்பதிகாரம் அழற்படு காதை-108); என்ற அடிக்கு உரையாசிரியர் அனைவரும் நான்கு வருணத்தாருக்கு உரிய பூதம் என்றே பொருள் சொல்லக் காண்கிறோம். இதனால் நான்காம் வருணத்தவராகிய வேளாளர் தமிழகத்தில் காலுன்றி இருந்தமை உறுதி ஆகிறது.

இன்றைய சமூகத்தில் தொகையிலக்கியத்து வேளாளர்

வேளாளருள் ஆந்தைக் கூட்டத்தினர்

வேந்தன் ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியனின் உற்ற நண்பனாகிய குறுநில மன்னன் 'மன்னயில்ஆந்தை' ஆவான் (புறம்.71). அவனது பெயரில் உள்ள ஆந்தை ஒரு வேளாளர் மரபைக் குறிக்கிறது. குறுநில மன்னர் 'ஓரெயில்' உடையவர் என்பதும் தொகையிலக்கியச் செய்தி ஆகும் (புறம்.338). பிசிராந்தையார், ஓதலாந்தையார், அஞ்சில் ஆந்தையார், சிறைக்குடி ஆந்தையார் ஆகிய புலவோரும் ஆந்தை மரபைச் சேர்ந்தவர் ஆதலால் அப்பெயர் பெற்றுள்ளார். ஈராயிரம் ஆண்டுகட்குப் பின்னரும் கொங்கு வேளாளர் சமூகத்தின் பல கூட்டத்தினருள் ஆந்தைக் கூட்டம் இன்றளவும் செல்வாக்குடன் நிலைத்து உள்ளது.

வேளாளருள் தும்பிக் கூட்டத்தினர்

பெயர் சுட்டப் பெறாத அகனாட்டு அண்ணல் எனும் குறுநிலமன்னன் இயற்கை எய்திய பின் அவனது மனைவி அழுத கோலத்தைப் பாடுகிறார் தும்பிசோகீரனார் (புறம்.249). இப்புலவரின் பெயரில் உள்ள 'சோ' அரணைக் குறிப்பதாகும். இதனால் இவரும் அகனாட்டு அண்ணலின் உறவினராகிய இன்னொரு மன்னர் ஆகிறார். கொங்கு வேளாளருள் தும்பிக்கூட்டம் என்ற பிரிவு இன்றும் வண்டுக் கூட்டம் என்ற பெயரில் அடையாளம் காணப்படுகிறது.

உ.வே.சாமிநாதையரின் 1894ம் ஆண்டைய புறநானூற்றுப் பதிப்பில் இப்பெயரைத் தும்பிசேர்கீரனார் எனக் குறிப்பிடுகிறார் (புறம்-பாடினோர் வரலாறு- ப.7). ஆயினும் பொருள் தெளிவு கிட்டாததால் 1923ல் வெளியிட்ட இரண்டாம் பதிப்பில் 'நிமித்தம் கூறுபவர்' எனும் பொருள்பெற; தும்பி சொகினனார் எனப் பதிப்பித்து; 'தும்பியை நோக்கிச் செய்தி கூறியவர் போலும்' என்கிறார். 'தும்பிசேர்கீரனார்' ஒரு பாடபேதம் எனக் கூறுகிறார்

(புறம்.ப.29). காலத்தால் முற்பட்ட ஓலைச்சுவடிகளில் புள்ளி இருக்காது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. எனவே தும்பி சோகீரனார் என்ற பெயரே பொருளுடன் பொருந்துவதாக உள்ளது. பிரதி எடுத்தவர் 'தும்பிசோகீரனார்' என்ற பெயர்ப் பொருளைப் புரிந்து கொள்ள இடர்பட்டு; ஒரு புள்ளியைச் சேர்த்துத் தும்பிசேர்கீரனார் ஆக்கியதால் பின்னர் அது தும்பிசொகினனார் என மாற்றம் பெற்றுள்ளது.

4.5.0 நெற்பலியும் வேளாளரும்

4.5.1 நள்ளியின் நாட்டில் நெற்பலி

நள்ளி எனும் மன்னனின் நாட்டில் அண்டர் விளைவித்த நெல் காக்கைக்குப் பலியாகத் தர ஏற்றது என உரைக்கும் போது; வேளாளரோடு நெற்பலி தொடர்புடையது ஆகிறது (குறு.210).

வேளாண் மகளிர் கொடுத்த நெற்பலிகள்

பொற்றொடி அணிந்த மகளிர் புறங்கடையில் காக்கைக்கு கொக்கின் உகிரை ஒத்த நெல்லரிசிச் சோற்றை இட்டனர் (நற்.258). 'பொற்றொடி மகளிர்' வேளாளர்குலப் பெண்டிர் ஆவர். ஆட்சி செய்த வேளாளர் பொன்னைச் செல்வமாகப் போற்றிப் பாதுகாத்தனர் (அகம்.372); பொன் அணிகள் அணிந்தனர். இதற்குப் 'பொன்னங் கண்ணிஞ் நன்னன்'- பதிற்.40, 'பொலம்பூண் நன்னன்'- அகம்.199&396, 'பொலம்பூண் திரையன்'- அகம்.340, 'பொலம்பூண் எவ்வி'- அகம்.366, 'பொன்னணிஞ் புன்றுறை'- அகம்.44, 'பொலம் பூண் எழினி'- அகம்.36 ஆகிய பல பாடல்கள் சான்று ஆகின்றன. ஆதலால் அவரது பெண்டிரும் பொன்னால் அடையாளம் காணும் தகுதி வாய்ந்தவர் ஆகின்றனர். மன்னன் மகளை; 'சுடர்த் தொடிக் கோமகள்' (அகம். 300) என்றே பரணர் அழைக்கிறார். வேள் எவ்வியின் கொடி நுடங்கும் நாட்டு மறுகில் பாண்மகள் வாளை மீனுக்குப் பண்டமாற்றாகச் செந்நெல்லைத் தவிர்த்துப்; பெரிய முத்துக்கள் பதித்த பொன் அணிகலனைப் பெற்ற செய்தி உள்ளது (அகம்.126). எனவே நற்.258 கூறும் நெற்பலி பொற்றொடி அணிந்த வேளாண் மகளிர் செய்ததே.

மதுரையில் மாலையில் இல்லுறை தெய்வத்திற்கு வழிபாடு நிகழ்த்திய வேளாண் மகளிர் நெல்லும் மலரும் தூவி வழிபட்டனர் (நெடு.அ.43). வேளாளர் அல்லாதார் நிகழ்த்திய வழிபாட்டு இடங்களும் முறையும் வேறுபட்டவை. ஊர்மன்றம், பொதியில், கந்துடை நிலை, காடு, கா, துருத்தி, சந்தி, சதுக்கம், புதுப்பூங் கடம்பு, ஆற்றங் கரை, குளக்கரை ஆகிய

இடங்களில் பொதுமக்கள் வழிபட்டனர் (திரு.218-226). மணி, சந்தனம், தூபம், விளக்கு, மலர்கள், பொற் கயிறு, முழவு, மயில், கோடரி, பிணிமுகம் ஆகியவற்றை ஏந்திச் சென்று அவர்கள் தொழுத முறையை நல்லந்துவனார் பாடுகிறார் (பரி.8). எனவே நெல்லும் மலரும் தூவி வழிபட்ட மதுரை மகளிர் வேளாண் மகளிரே.

தமிழர் வழிபடு மரபு மாற்றம்

வேளிர் வந்தேறிகள் என ஆய்வாளர் நிறுவியதை முன்னர்க் கண்டோம் (பார்க்க:கரு.எண்.4.2). அவர் வந்த பின் நெல்லைத் தூவி வழிபாடு நிகழ்த்தும் வழக்கம் தோன்றியது பற்றி மாங்குடி கிழார் தன் பாடலில் எடுத்துச் சொல்கிறார்.

"கருங்கால் வரகே இருங்கதிர்த் தினையே சிறுகொடிக் கொள்ளே பொறிகிளர் அவரை என்று இந்நான்கு அல்லது உணாவும் இல்லைஞ் ஒன்னாத் தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி ஒளிநேந்து மருப்பின் களிற்று எறிந்து வீழ்ந்தெனக் கல்லே பரவின் அல்லது

நெல்லுகுத்துப் பரவும் கடவுளும் இலவே" (புறம்.335) என வேளிர் வருகைக்குப் பின் தமிழகச் சூழல் எப்படியெல்லாம் மாறியது என்று தொகுக்கிறார். வரகு, தினை, கொள், அவரை என்ற நான்கு வகைப் பயிர் செழித்த புன்செய் வேளாண்மையுடன், நெல்லைப் பயிர் செய்யும் நடைமுறை தோன்றியதால்; புன்செய்ப் பயன்களை மட்டுமே உணவாகக் கொண்ட மரபு மாறியது. நெல்லரிசிச் சோறு பொருளாதார மேம்பாட்டின் அடையாளம் ஆனது. இரண்டு வேளையும் வரகுச்சோறே உண்ட பாணர்க்கு அரிசிச் சோறாம் 'அமலை' உண்ணுமளவு பொருள் கொடுத்தமை புகழ் பெறுகிறது (புறம்.34). ஐயூர் முடவனார் நீராகாரத்தை உலையாக ஊற்றிச் சமைத்த; பாதிரிப் பூங்கொத்து மொட்டுகள் இதழ் விரிந்தாற் போலத் தோன்றும் வெண்மையான முரியாத நெல்லரிசிச் சோறுக்கு ஆசைப்படுவது காண்கிறோம் (புறம்.399).

நால்வருணத்தார் வருகைக்குப் பின் நிகழ்ந்த மாற்றங்களை உரைப்பதால் தான் நான்கு பூக்கள், நான்கு பயிர்கள், நான்கு குடியினர் எனப் புலவர் தொகுத்து உரைக்கிறார். வேளாளர் வருகைக்குப் பின் தமிழகத்து மக்களிடையே நிகழ்ந்த வாழ்க்கைப் போராட்டத்தின் பல்வேறு நிலைகளில் வெட்சி முதல் வாகை ஈறாகப் பல அடையாளப் பூக்களின் பயன்பாடு

நடைமுறைக்கு வந்தது. அதனால் தான்; 'அடலருந் துப்பின்... குரவே தளவே குருந்தே முல்லை என்று இந்நான்கு அல்லது பூவும் இல்லை' என்கிறார் (மேற்). அதே போக்கில் வீரமரணம் அடைந்தோரின் நடுகல்லைக் கள்ளைப் படைத்து வழிபட்ட பண்பாட்டுடன் நெல்லைத் தூவிக் கடவுளை வழிபடும் முறையும் இணைந்து சிறப்பிடம் பெற்றது எனச் சொல்வது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் வருணத்தார் வருகைக்குப் பின் திணைமாந்தர் வழிபாட்டு மரபோடு வேளாளர் வழிபாட்டு முறை இணைந்தமை உறுதி ஆகிறது.

ஒளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை 'முல்லை நிலத்துச் சிற்றூரில் வாழும் மக்களது வாழ்க்கைக் கூறுகள்' பற்றிய பாடல் எனக் கூறுவதில் பொருள் தெளிவும் பொருத்தமும் இல்லை (புறநானூறு பாகம் வீலீ, ப.267). ஏனெனில் பாடல்:

"துடியன் பாணன் பொருநன் கடம்பன் என்று இந்நான்கு அல்லது குடியும் இல்லை" (மேற்.) என்கிறது. துடியரும் பாணரும் பொருநரும் கடம்பரும் முல்லை நிலத்தில் மட்டுமே வாழ்ந்தவர் இல்லை.

பார்ப்பார், திணைமாந்தர் ஆகியோரது வழிபாட்டு முறை

பார்ப்பனர் வேதமுறைப்படி வழிபட்டனர். அலைவாயிலில் வேதமந்திரங்கள் முழங்கச் செய்த வேள்வியை ஆறுமுகப் பெருமானின் ஒரு முகம் நோக்கிக் கொண்டு இருந்தது (திருமுருகு.அ.78-125). ஆவினன்குடியில் நூறு வேள்விகள் செய்து பெருமை பெற்ற இந்திரன் பிற தெய்வங்களோடும் தேவர்களோடும் கந்தர்வரோடும் வந்து வழிபட்டான் (மேற்.126-176). ஏரகத்தில் அறுவகைத் தொழிலும் வழுவாமல்; உயர்குடிப் பிறந்து; பிரமசரியப் பேராண்மை மிகுந்து; முத்தீப் பேணி; இருபிறப்பு உடையவராய்ப்; பூணூல் அணிந்து; ஆறெழுத்து மந்திரத்தை வேதமுறை வழுவாமல் ஒதி; மலர் தூவி; ஈர உடையுடன் உச்சிக் கூப்பிய கைகளோடு பார்ப்பார் வழிபட்டனர் (மேற்.176-189).

திணை மாந்தர் வேலன் வெறியாட்டு நிகழ்த்தி மறி அறுத்துக் குருதிப்பலி கொடுத்தனர். ஊன்புழுக்கு, ஊன்குடு ஆகியவற்றைப் படைத்து வழிபட்டனர். (நற்.83, 343, 281; அகம்.287, 297; கலி.101, 106, புறம்.199, 260). மறவர் பசுவைப் பலியிட்டுக் குருதியைப்

படைத்து வழிபட்டனர் (அகம்.309). பொருநர் போர்முரசுக்கு நிகழ்த்திய வழிபாட்டில் காக்கை வந்து உண்ணும்படிக் குருதி அளைந்த பலியை இட்டனர் (பதிற்.30). வேப்பந்தளிர், பனைமடல், விடை ஆகியன பலிப்பொருட்கள் ஆயினவே (அகம்.138; பரி.17) அன்றி நெற்பலி இல்லை.

எனவே நெற்பலி வேளாளர் வழிபட்ட முறை என்பது உறுதி.

திராவிட நாகரிகமும் பன்மைத் தன்மையும்

திராவிட நாகரிகம் பற்றி ஆய்வு செய்த ஆன்ட்ரே எஃப்.ஜோபர்க் அதன் பன்மைத் தன்மையை தொல்லியல், பண்பாடு, உடற்கூறியல், மொழியியல் ஆகிய பலவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிறுவுகிறார் (Andrae' F.Sjoberg, 'Who are the Dravidians' p.1- 33, Symposium on Dravidian Civilization- Asian Series of the Center for Asian Studies of the University of Texas at Austin- 1971). முருக வழிபாட்டு முறைகள் இக்கருத்தை உறுதி செய்கின்றன.

முடிவுரை

வெறியாட்டு நிகழ்த்திய வேலனின் தோற்றமும் நகர் வழிபாடு நிகழ்த்தியவன் தோற்றமும் முற்றிலும் மாறுபட்டுக் காணப் படுகின்றன. நகர்வழிபாட்டில் குறமகள் தெய்வமேறி ஆடுகிறாள். வேளாளர் வரவால் தமிழக வழிபாட்டு முறையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தை நகர் வழிபாட்டில் நக்கீரர் பதிவு செய்கிறார். சுற்றத்தோடு சேர்ந்து கள்ளருந்திப் பெண்டிரோடு குரவையாடிப் பாடி வழிபடும் வேலன் வெறியாட்டுடன்; செந்நூல் காப்புக்கட்டி; வாயினின்று ஓசை எழாமல்; அரிசியும் பொரியும் தூவி வணங்கும் நகர் வழிபாடு உறழ்ந்து காட்டப்பட்டுள்ளது. பண்டு தமிழகத்தில் திணைமாந்தர், வேளாளர், பார்ப்பார், ஆகியோர் வேறுபட்ட வழிபாட்டு முறை இருந்தும் தமிழால் ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்த பன்முகத் தன்மை திருமுருகாற்றுப்படையில் வெளிப்படுகிறது.

.....

துணைநூற்பட்டியல்

Aingurunooru. (2009). *kazhaka veliyeedu, chennai.*

Akanaanooru- kalirriyaanai nirai. (2009). *kazhaka veliyeedu, chennai.*

Akanaanooru- manimidai pavalam. (2007). *kazhaka veliyeedu, chennai.*

Akanaanooru niththilakkovai, *kazhaka veliyeedu, chennai.* 2008

Andrae F.Sjoberg- 'Who are the Dravidians', p.1- 33, *Symposium on Dravidian Civilization- Asian Series of the Center for Asian Studies of the University of Texas at Austin.* (1971).

Chilapathikaaram, *Po.Ve.Somasundaranar-commentator,* (1975). *Chennai: Kazhaka veliyeedu*

Kaliththokai, (2007). *Chennai: kazhaga veliyeedu*

Kazhakath Thamizhakaraathi, 19th edition, *Chennai: Kazhaka veliyeedu,* (2004).

Kurunthokai. (2007). *kazhaka veliyeedu, chennai.*

Narrinai. (2007). *kazhaka veliyeedu, Chennai.*

Paripaadal, Po.ve.Somasuntharanar, (commentator), Chennai: kazhaka veliyeedu, (2007).

Paththuppaattu thokuthi I, (2007). Chennai: Kazhaka veliyeedu

Paththuppaattu- part ii. (2008). kazhaka veliyeedu, chennai.

pathirruppaththu. (2007). kazhaka veliyeedu, chennai.

Puranaanooru, U.Ve.Saaminaathaiyar (editor), 1894. V.N.Jubilee achchukkoodam, Chennai.

Puranaanooru, u.ve.saaminaathaiyar (editor), 2nd edition, 1923. Commercial achchukkoodam, Chennai.

Puranaanooru, u.ve.saaminaathaiyar (editor), 3rd edition, 1935, La journal press, Chennai.

Puranaanooru part I&II, Auvai Chu.Duraisamippillai- commentator, (2007). Chennai: kazhaka veliyeedu

Rakavaiyengar,Mu., Velir varalaaru, (1913). Maduraith Thamizhch Changam: Centhamizh pirasuram

Thamizh Nikandukal, (1999). Chennai: Kazhaka veliyeedu.

Thirumakal Thamizhakaraathi, (2002). Chennai: Thirumakal nilaiyam

சமஸ்கிருதம், திராவிட மொழி அமைப்பு

முனைவர் சி. சாவித்ரி

The Language Structure of Sanskrit and Dravidian Languages

Dr. Ch. Savithri

இணைப் பேராசிரியர், இந்திய மொழிகள் மற்றும் ஒப்பிலக்கியப் பள்ளி,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் - 613010, தமிழ்நாடு, இந்தியா
Associate Professor, School of Indian Languages and Comparative Literature,
Tamil University, Thanjavur - 613010, Tamilnadu, India

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்த சமஸ்கிருத மொழியினையும், திராவிட மொழிகளான தமிழ், தெலுங்கு மொழியினையும் ஒப்பிட்டு அவற்றின் மொழி அமைப்பினை வெளிப்படுத்தும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. இதில் எழுத்துநிலை அமைப்பு, எண்ணுப்பெயர்கள், பால், பதிலிடு பெயர்கள், நிருக்தம் (நிகண்டு) போன்ற உட்தலைப்புகளில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது சமஸ்கிருதம், தமிழ், தெலுங்கு மொழிகளுக்கு இடையில் எவ்விதத் தொடர்புமில்லை என்பதை உணரமுடிகின்றது. அவற்றை சான்றுக் காட்டி இக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தேடுசொற்கள்: எழுத்துநிலை அமைப்பு, எண்ணுப் பெயர்கள், பதிலிடு பெயர்கள், நிருக்தம் (நிகண்டு), பால், சூத்திரங்கள், மரபு, இருமை, சார்ந்துவரல்

Abstract

This article compares the Sanskrit language belonging to the Indo-European language family and the Dravidian languages Tamil and Telugu to reveal their language structure. In this sub-sections like alphabetic system, numerals, gender, pronouns, niruktam (nikandu) are explored. When analyzed in this way, it can be realized that there is no connection between Sanskrit and Tamil Telugu languages. They are proven and explained in this article.

Keywords: *alphabetic system, numerals, gender, pronouns, dictionary, tradition, rules, dual, dependent*

முன்னுரை

“samskriyate anena samskrutam”

சமஸ்கிருதம் என்ற சொல்லுக்குச் செம்மையாக்கப்பட்ட மொழி என்று பொருள். அதாவது, இம்மொழியினைக் கட்டுமானம் செய்யும்போதே இனிவரும் காலங்களில் எவ்வித மாற்றமும் அடையாத நிலையில் அமைக்கப்பட்டதால் இம்மொழிக்கு சமஸ்கிருதம் என்று பெயரிடப்பட்டதாகச் சமஸ்கிருத மொழி அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர் (bharatiyata by manoj kumar lectures about sanskrit, youtube). இம்மொழியானது உலகின் மூத்த மொழிகளுள் மிகவும் வளமான இலக்கண இலக்கியங்களோடு ஒன்றிய மொழியாகப் போற்றப்படுகிறது. பெரும் பழமை வாய்ந்த வேதங்களில் தொடங்கிப் பல சீரிய, தெளிவான இலக்கண இலக்கியப் படைப்புகளைத் தன்னுள் கொண்ட இம்மொழி அறிவியல், தொழில்நுட்பம் போன்ற அறிவுசார் துறைகளில் தன் கொடைகளால் தனியிடம் பெற்று விளங்கி வருகிறது.

இக்கட்டுரையின் திராவிட மொழித் தரவுகளாகத் தமிழ், தெலுங்கு மொழிகளில் உள்ள இலக்கணக் கூறுகளை மட்டுமே ஆய்வுக் கட்டுரையின் எல்லையாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இடையிடையில் தேவைக்கேற்ப வடஇந்திய, ஆங்கில மொழிகளை இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதற்குக்காரணம் கூடுதலான பிற மொழிச் செய்திகளையும் அறியவேண்டும் என்பதேயாகும்.

திராவிட மொழிகளில் தமிழ் தனக்கென ஓர் இலக்கண மரபைக் கொண்டுள்ளது. தெலுங்கு மொழி சமஸ்கிருத மரபைச் சார்ந்ததாக இலக்கண அறிஞர்களால் கூறப்படுகின்றது. சமஸ்கிருதம் பகுப்பாய்வு முறைகளில் சில சமயம் கையாண்டாலும் அது தமிழ் இலக்கணத்தை விளக்குவதில் தன்னிறைவு பெற்றதாக உள்ளது. பிற திராவிட மொழிகள் குறித்து முற்காலத்தே எழுதப்பட்ட இலக்கண நூல்களில் அவை சமஸ்கிருதத்தில் இருந்து கிளைத்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. தமிழில் இல்லாத அளவிற்கு மிக அதிகமாக சமஸ்கிருத, பிராகிருதச் சொற்கள் தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் முதலிய மொழிகளில் காணப்படுவதும், சமஸ்கிருத ஒலியமைப்போடு கூடிய அவற்றின் நெடுங்கணக்கு முறையும் இத்தகைய கருத்துக்கான உந்து சக்திகளாகக் கூடும். தமிழ் இலக்கணம், அதன் எழுத்துமுறை ஆகியவற்றின் தனியியல்பு திராவிட

மொழிக்குடும்பக் கண்டுபிடிப்புக்கான முக்கியச் சான்றாக உள்ளது. (தாமஸ் டிரவுட்மன், தமிழில் - சுந்தரம் இராம., 2007:93)

சமஸ்கிருத இலக்கண நூல்களின் பெருக்கம் இந்திய மொழிகளைப் பாதிக்கவில்லை. பாலி, பிராகிருதம், தமிழ் போன்ற மொழிகளும் பழமையான இலக்கணங்களைக் கொண்டுள்ளன. சமஸ்கிருத இலக்கண ஆய்வுக்குரிய சில உத்திகளை எடுத்துக் கொண்டாலும், தொல்காப்பியம் தமிழுக்கே உரிய முறையில் சமஸ்கிருதக் குறிப்பின்றித் தமிழ்லக்கணத்தை விளக்குகிறது. பிராகிருத இலக்கணங்கள் சமஸ்கிருத விதிகளை அடியொற்றிச் சிற்சில மாற்றங்களோடு பிராகிருத மொழியை விளக்குகின்றன. இது தமிழ் இலக்கண மரபிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதாகும் (மேலது:92).

எழுத்துநிலை அமைப்பு

சமஸ்கிருத மொழி இலக்கணத்தில் எழுத்துக்களை எடுத்துரைக்கும்போது மகேஸ்வர சூத்திரங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற 14 சூத்திரங்களில் உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் பாணினியால் அறிமுகப்படுத்தப் படுகின்றன. ஆனால் திராவிட மொழிகள் உயிர்மெய் எழுத்துக்களை நேரடியாகவே கூறியுள்ளன. சமஸ்கிருத மொழியில் மகேஸ்வர சூத்திரங்களாகச் சொல்லப்பட்ட 14 சூத்திரங்கள் -

1. அஇஉண்
2. ருலுக்
3. ஏஓஜ்
4. ஐஒளச்
5. ஹயவரட்
6. லண்
7. ஞமங்ணநம்
8. ஐ2ப4ஞ்
9. க2 ட4 த4ஷ்
10. ஐ ப3க3ட3 த3 ள்
11. க2ப2ச2ட2த2ச1ட1த (வ்)
12. கபய்
13. ஸ1ஷ்ஸர்
14. ஹல்

பாணினி இச்சூத்திரங்களை ப்ரத்யாஹார சூத்திரங்கள் என்கிறார்.

தொல்காப்பியர் எழுத்துக்கள் தொடர்பாகச் சொல்லும்போது முதல் நூற்பாவில் -
அகரமுதல் னகர இறுவாய்
முப்பஃதென்ப

சார்ந்துவரல் மரபின் மூன்றலங் கடையே
என்று எழுத்துக்களுடைய எண்ணிக்கையைச்
சொல்லி இருக்கின்றார். அதன்பிறகு வரும்
நூற்பாக்களில் எழுத்துக்கள் தொடர்பாக
விளக்குகின்றார். இவற்றின் அடிப்படையில்
எழுத்துக்களை ஆராயும் பொருட்டு இது தமிழ்
மரபிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதாகத் தெரிகிறது.

மேற்கூறிய பிரத்யாகார சூத்திரங்களில்
குறிப்பிடப்பட்டுள்ள

ரு ரு லு லூ விஸர்க் ()

க ச ட த ப

க3ஐ ட3த3ப3

ங ரு

ஸ' ஷ ஹ

என்ற ஒலிகள் தெலுங்கு மொழியில் ஆரம்பத்தில்
இல்லை. பிற்காலத்தில் இவை சேர்க்கப்பட்டவை.
தமிழில் இக்காலம் வரை சேர்க்கப்படவில்லை.

உ ஊ எழுத்துக்கள்

உ, ஊ இவ்விரண்டும் சமஸ்கிருதம், திராவிட
சொற்கள் அனைத்திலும் தேசிய சொற்களிலும்
உருபாகவும் தாதுவாகவும் இருப்பது தெரிகின்றது.
இன்று உகர ஈற்றைக் கொண்ட சொற்கள்
பழந்திராவிடத்தில் மெய் ஈறுகளாகவே இருந்தவை
என்பதும், இன்னும் இவை தமிழ், கன்னட
மொழிகளில் மெய்யீறுகளாகவே உள்ளன என்பதும்
உறுதி.

தொல்காப்பியர் குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம்
என்பனவற்றை ஏற்றிருக்கின்றார். இவை அரை
மாத்திரை அளவில் உச்சரிக்கப்படுகின்றன. இவை
தொல்காப்பியர் காலத்தில் மிகவும் பிரபலமானவை.
இவை பற்றி சமஸ்கிருதம், மற்ற திராவிட
மொழிகளில் குறிப்பிடப்படவில்லை. குற்றியலிகரம்,
குற்றியலுகரங்கள் இரண்டுமே தனக்கு முன்னுள்ள
மெய்யின் அளவையே பெற்று உச்சரிக்கப்படுகின்றன.

எ ஓ எழுத்துக்கள்

எ, ஓ இவை இரண்டும் பழந்திராவிட
மொழியிலிருந்தே தெலுங்கிற்கும் மற்ற திராவிட
மொழிகளுக்கும் வந்தன. இந்த எழுத்துக்களின் குறில்,
நெடில் என்ற வேற்றுமை சமஸ்கிருத மொழியில்
இல்லை. இவற்றில் நெடில் எழுத்துக்களான எ,
ஓக்கள் மட்டுமே சமஸ்கிருத மொழியில் உள்ளன.
பாணினி எகர, ஓகரங்களைப் பற்றிப் பேசவில்லை.
பதஞ்சலி தனது மகாபாஷியத்தில் இவற்றுக்கான

வடிவங்களைக் குறிப்பிட்டு “சாமவேத
கிளையாளர்கள் அரை ஏகாரத்தையும், அரை
ஓகாரத்தையும் உச்சரிப்பார்கள். உலகிலும், மற்ற
வேதங்களிலும் இந்த அரை ஏகாரமும், அரை
ஓகாரமும் இல்லை” என்று குறிப்பிடுகிறார் (பதஞ்சலி
- மகாபாஷ்யம்:மி). கால்டுவெல் அவர்களும் இந்த
இரண்டும் சமஸ்கிருத மொழியில் இல்லை என்றும்,
திராவிடத்தில் மட்டுமே உள்ளது என்றும் கூறுகிறார்.

மேற்குறிப்பிட்ட கருத்தியல் வழி -

1. குறில் எ, ஓக்கள் வேதத்தில் ஓர் இடத்தில் மட்டுமே
உள்ளன.
2. பிராகிருத மொழியில் இவற்றின்
அடையாளங்களைப் பற்றிக் கருத்து வேற்றுமைகள்
உள்ளன.
3. திராவிட மொழிகள் அனைத்திலும் பழங்காலம்
தொட்டே சொற்களில் உருபாகவும், தாதுவாகவும் எ,
ஓக்கள் காணப்படுகின்றன.

மேற்கூறிய கருத்துக்களை ஆராயும் பொருட்டு எகர,
ஓகரங்கள் சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து வரவில்லை
என்றும், ஒரு காலத்தில் திராவிடமயமாக இருந்த
உச்சரிப்புதான் சமஸ்கிருத பிராகிருத மொழிகளுக்குக்
காரணமாக இருக்கலாம், அல்லது பிராகிருத
மொழியில் தனித்தியங்கி இருக்கலாம் என்று கூறலாம்.

எண்

சமஸ்கிருத மொழியில் இதை வசனம் என்பர். இந்த
வசனம் எனப்படுவது சமஸ்கிருதத்தில் வைதிகக்
காலம் தொட்டே ஒருமை, இருமை, பன்மை என்ற
மூன்று எண்களாகத்தான் இருந்திருக்கின்றது.
இயற்கையின் படைப்பில் மனிதனுக்கு இரண்டு
கைகள், இரண்டு கால்கள் என்று பல உறுப்புக்கள்
இரண்டாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளன. அது
மட்டுமல்லாமல் அஸ்வினிகள், அக்கிநிஷோமுகர்,
இந்திராக்கிகள், சூர்ய சந்திரர்கள் போன்ற பிற
ஜோடிகளும், உடல் உறுப்புகளில் உள்ள
ஜோடிகளைக் கொண்டு 'இருமை' என்ற கருத்தும்,
அதில் ஒரு எண் திட்டமும் உருவானது. அதாவது
ஏக, த்வி, பஹு வசனம் (ஒருமை, இருமை, பன்மை)
போன்றவை உருவாகி மொழியில் கால் பதித்தன.
ஆனால், காலப்போக்கில் சமஸ்கிருத மொழியில்
இவை மறைந்து பிராகிருதம் தலைதூக்கிய நிலையில்
பொதுமக்களில் இருமை மறைந்து ஒருமை, பன்மை
மட்டுமே நின்று விட்டது. அதுபோன்ற பிராகிருத
மொழியில் இருந்து உருவான ஆரிய மொழியான
உத்தர இந்துஸ்தானி மொழிகளிலும் இரண்டே
எண்கள் நின்றன (சோமயாஜி. கண்டிஜோகி, ப. 92

).மேற்கூறிய கருத்தை இன்னும் ஆழமாக ஆராய்ந்து பார்த்தோமேயானால், தெலுங்குமொழியில் ஒருமை, பன்மை என்று எண் இலக்கணத்தைக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அம்மொழியில் நித்ய ஏகவசனம் (standard singular form), நித்ய பஹுவசனம் (standard plural form) என்று இருவேறு பிரிவுகள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. நித்ய ஏக வசனம் என்பது பன்மையாக இருப்பினும் என்றும் ஒருமையாகவே சொல்லப்படுகிறது. சான்று: பிய்யம் (அரிசி), பப்பு (பருப்பு), விஸ்தரி (இலை) தமிழல் தலைமுடி போன்றவை. அது போலவே ஒருமையில் உள்ளதை என்றும் பன்மையாகவே சொல்லப்படுகிறது. சான்று: சேபளு (மீன்கள்). ஆனால் இதைத் தமிழல் ஒருமையாகவே சொல்லப்படுகிறது.

இதன் அடிப்படையில் சமஸ்கிருத மொழியில் சொல்லப்பட்ட ஒருமை, இருமை, பன்மை எண்களைச் சற்றுக் கூர்ந்து அறிவியல் கண்ணோட்டத்துடன் ஆராய்ந்தோமேயானால் - ஒருமை என்றால் மற்றொன்று இல்லை என்று பொருள். சான்று : பூமி, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், மனித உடல் உறுப்பில் தலை, இதயம் போன்றவை. இந்த ஒருமை பற்றி சமஸ்கிருத வியாகரணம் - akaaraanta: pumlinga sankhyoo vaacakoo nityaika vacanaasta eeka s'abda:(p.65) - ஒருவன் என்று குறிப்பிட்டு, eeka: என்ற ஒருவனைக் குறிக்கின்ற இச்சொல் வேற்றுமை உருபு சேரும்போது வருகின்ற வடிவங்களைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. இச்சொல்லுக்கு இருமையும், பன்மையும் சுட்டிக்காட்டப் படவில்லை. இதுபோன்றே 'eekaa' (ஒருத்தி), aticamuu: (சேனையை மீறிச் செல்பவன்) போன்ற சொற்களும் என்றும் ஒருமையாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

இருமை என்பது ஒன்று, பன்மை அல்லாதது என்று பொருள்.

சான்று :

கண்கள், கைகள், கால்கள், செவிகள் போன்ற உடல் உறுப்புக்கள், இரவு பகல் (ஒருநாள் பொழுது), இவை ஒருமையும் அல்ல பன்மையும் அல்ல என்றும் இருமையாகவே இருப்பவை.

'பீஸ்வீ' (இரண்டு) என்ற சொல் என்றும் இருமையாகவே இருக்கும் என்பதை -

Ikaaraanta: pumlingoo nityam dvi vacanaantoo dvi s'abda: (p.66). என்று குறிப்பிட்ட இந்தச் சூத்திரத்தில் இருவர் என்றே பொருள்படுகின்ற

'பீஸ்வீ' எனும் சொல் என்றும் இருமையாகவே இருக்கும் என்றே கூறப்படுகிறது.

பன்மை என்பது ஒருமையும், இருமையும் அல்லாதது. அதாவது ஒரு பொருள் எண்ணின் அடிப்படையில் பலவாக இருப்பின் அவை பன்மை என்று சுட்டிக்காட்டப் படுகிறது. அவற்றில் ஒன்றும் இரண்டும் இரண்டிற்கு மேற்பட்ட எண்களும் அடங்கலாகும். சான்று : நட்சத்திரங்கள் (ஒன்று, இரண்டு, பல) நரம்புகள், எலும்புகள், தசைகள், மேகங்கள் இதுபோன்று உள்ள பொருள்களை ஒன்று, இரண்டு, பல என்று எண்ணின் அடிப்படையில் பிரிக்கலாகும்.

ஆனால் சமஸ்கிருத மொழி இலக்கணத்தில் என்றும் பன்மையாக மட்டுமே உள்ள சொற்களையும் அதாவது இச்சொற்களுக்கு ஒருமையோ, இருமையோ இல்லாத இதுபோன்ற பல சொற்களுக்குப் பன்மை வடிவமாக மட்டுமே சுட்டிக்காட்டிய சூத்திரங்கள் பல இடம்பெற்றுள்ளன.

சான்று -

nakaaraanta: pumlingoo nityam panjan s'abda:

என்று ஐந்தைக் குறிக்கின்ற சொல்லை நித்ய பஹுவசனம் (என்றும் பன்மை) என்று குறிப்பிட்டு, இதுபோன்றே saptan (ஏழு), navan (ஒன்பது), das'an (பத்து), catur (நாலு), aapa (தண்ணீர்) போன்ற பல சொற்களை சமஸ்கிருத இலக்கணம் என்றும் பன்மை வடிவங்களாகவே கூறிச் செல்கிறது.

மேற்சுட்டிய எண் கருத்தியல்களின் அடிப்படையில் சமஸ்கிருத மொழி அறிஞர்கள் அறிவியல் பூர்வமாக அணுகி சமஸ்கிருத மொழியில் எண் இலக்கணத்தை ஒருமை, இருமை, பன்மை என்று சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகிறது. மேலும் இதற்குச் சான்றுகளாக இயற்கையில் உள்ள பொருள்களையே சான்றுகாட்டி விளக்கியுள்ளது அறிவியல் அணுகுமுறையாகும்.

இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது சமஸ்கிருத மொழியில் இருமை என்பது ஆரம்பத்தில் இருந்திருக்கின்றது என்று தெரிகிறது. ஆனால் தற்காலத்திலும் சமஸ்கிருத இலக்கணங்கள் எண் இலக்கணத்தை ஒருமை, இருமை, பன்மை என்றே குறிப்பிடுகின்றன என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

திராவிட மொழிகளில் பழங்காலம் தொடர் இலக்கிய

இலக்கணம் வளம்பெற்ற மொழி தமிழ்மொழி. அதில் உள்ள எண் இலக்கணத்தை ஆராய்ந்தால் திராவிட மொழிகளின் பண்பு வெளிப்படையாகத் தெரிய வரும். சமஸ்கிருதம், தமிழ்மொழியில் உள்ள எண் இலக்கண அமைப்பை அறியும் பொருட்டு அவற்றுக்கான வேறுபாடுகளைக் கீழ்க்கண்டவாறு சுட்டிக்காட்டலாம்.

சமஸ்கிருதம்

ஒருமை	இருமை	பன்மை
ராம:	ராமௌ ராமா:	(ஆண் பால்)
சீதா	சீதாயாம்	சீ த ய ரா :
(பெண்பால்)		
இதம் (இது)	இமே இமாநி	(ஒன்றன்பால்)

தமிழ்

மலர் (ஒன்றன்பால்) --மலர்கள் (பலவின்பால்)
அவன் (ஆண்பால் ஒருமை) -அவர்கள் (பலர் பால்)
அவள் (பெண்பால் ஒருமை) -அவர்கள் (பலர் பால்)

தெலுங்கு

புவ்வு (ஒன்றன் பால்)- புவ்வலு (பலவின் பால்)
அதடு (ஆண்பாள ஒருமை) -வாரு (ஆண்பால் பன்மை)
ஆமெ (பெண்பால் ஒருமை) - வாறு (பெண்பால் ஒருமை)

தமிழ், தெலுங்கில் பொதுப்பெயர்கள் மட்டுமே ஒருமை பன்மையைச் சுட்டிக்காட்டுவனவாக உள்ளன. ஆனால் சமஸ்கிருத மொழியில் சிறப்புப்பெயர்களும் ஒருமை, இருமை, பன்மை என்ற நிலையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. மேற்குறிப்பிட்டதன் அடிப்படையில் சமஸ்கிருத மொழியில் எண் பெயர்களாக ஒருமை, இருமை, பன்மை என்று குறிப்பிட்டதைத் தமிழ், தெலுங்கில் ஒருமை, பன்மை மட்டுமே உள்ளன. ஆனால் இரு மொழிகளிலும் அன்றாட வழக்குச் சொற்களாக இரட்டையர், இருவேறு கருத்து, இரட்டைப்படை இதுபோன்றே பிற திராவிட மொழிகளான கன்னட, மலையாள மொழிகளில் ஒருமை, பன்மை என்ற எண் பெயர்கள் மட்டுமே உள்ளன. ஆனால் சமஸ்கிருதத்தில் ஒருமை, பன்மையோடு இருமை என்ற எண்ணுப்பெயரும் அமைந்துள்ளது அம்மொழிக்கான சிறப்பாகும். ஆங்கிலத்திலும் singular plural என்ற எண்ணுப்பெயர்களோடு dual என்ற இருமைக்கான எண்ணுப்பெயரும் அமைந்துள்ளது என்பது நோக்கத்தக்கது. 'As hinted at by the word 'dual' within it, duality refers to having two parts, often

with opposite meanings, like the duality of good and evil. If there are two sides to a coin, metaphorically speaking, there's a duality'.

எண்ணுப்பெயர்கள்

பொதுவாக அனைத்துத் திராவிட மொழிகளிலும் இரண்டும் அதற்குமேலும் உள்ள ஸ்தானங்களான எண்ணின் பெயர்களைக் குறிப்பிடும்போது முதலில் பெரிய எண் - ஐ குறிப்பிட்டு அதன்பின் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகச் சொல்லிக்கொண்டே இறுதியில் ஒற்றைப்படையில் முடிக்கும் மரபைப் பார்க்கிறோம். சான்றாக: 49 என்ற எண்ணின் பெயரை நாற்பத்து ஒன்பது என்று முதல் ஸ்தானத்தில் தொடங்கி இரண்டாவது ஸ்தானத்தில் முடிக்கப்படுகிறது ஆனால், சமஸ்கிருத மொழியில் எண்ணுப்பெயர்கள் இதற்கு மாறாக nava catvaarims'at என்று இரண்டாவது ஸ்தானமான ஒன்பதைச் சொல்லிப் பின்னர் முதல் ஸ்தானத்தில் இருக்கும் நாற்பதைச் சொல்கின்றனர். இந்த எண்முறையானது மராட்டி, கொங்கணி போன்ற வட இந்திய மொழிககள் அனைத்திலும் காணப்படுகிறது (omniglat.com). இது சமஸ்கிருதத்திற்கும் திராவிட மொழிகளுக்கும் உள்ள வேறுபாடாகும்.

பால்

லிங்காநுஸாஸநம் என்ற நூலில் பால் தொடர்பான விஷயங்களை பாணினி 6 இயல்களில் 192 நூற்பாக்களாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவை -

1. ஸ்த்ரீலிங்க ப்ரகரணம் (பெண்பாலியல்)
இதில் பெண்பால் சொற்களை அறியும் வகையில் மொத்தம் 37 நூற்பாக்கள் உள்ளன. அவற்றில் சில -
அ. yvantameekaaksharam (12)

இதன் பொருள் ஈ. ஊகாரங்கள் ஈற்றில் உள்ள ஓரெழுத்துக்கள்.

சான்று :- strii (பெண்), srii (லகூமி), dhii, bhii, hrii, bhuu, bhruu

ஆ. lakshaa kooTi: stri yaam (148)

லட்சம், கோடி என்ற எண்ணின் பெயர்கள் பெண்பால் சொற்கள்

இ. vruksha jaati: stri yaa meeva

தாவர இனப் பெயர்கள் பெண்பாலுக்குரியவை.

சான்று :- haritakii, abhayaa, s'amii.

2. புமலிங்க ப்ரகரணம் (ஆண்பாலியல்) இதில் ஆண்பால் சொற்களை அறியும் வகையில் 37 நூற்பாக்கள் உள்ளன. அவற்றில் சில -
அ. nanta: (48)

நகர ஈறாக உள்ள raajan, s'van, takshan, bhahman என்ற சொற்கள் ஆண்பாலுக்குரியவை
ஆ. shoo pada: (93)
அகரத்துடன் கூடிய 'ஷ்' என்ற மெய் ஈற்று சொற்கள் ஆண்பாலுக்குரியவை meesha (ஆடு), vrsha (ஈ/4), vrksha (மரம்)

இ. vahni - vrNyagnaya: pumsi nipratyayaanta (7)
நி ஈறாகக் கொண்ட vahni, vrNi, agni போன்ற சொற்கள் ஆண்பாலுக்குரியவை.

3. நபும்ஸக லிங்க ப்ரகரணம் (அஃறிணையியல்) இந்த இயல் அஃறிணை சொற்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. இதில் மொத்தம் 30 சொற்கள் உள்ளன. அவற்றில் சில சான்றுகள் -
அ. Loopadha: (143)

லகரம் ஈறாகக் கொண்ட சொற்கள்
சான்று :- kula, kuula, sthuula
ஆ. s'ataadi: sankhya (146)
நூறு, ஆயிரம் போன்ற எண்ணின் பெயர்கள் s'ata (நூறு), sahasra (ஆயிரம்)
இ. traanta: (156)

tra என்ற எழுத்து ஈறாகக் கொண்டவை
சான்று :- mitra (நட்பு), chatra (குடை)

4. ஸ்த்ரீ புமலிங்க ப்ரகரணம் (பெண் ஆண்பாலியல்)
பெண்பால், ஆண்பால் என்ற இருபாலுக்கும் பொதுவான சொற்கள். இவற்றில் மொத்தம் 7 சூத்திரங்கள் உள்ளன. அவற்றில் சில -
அ. goo - maNi - yashTi - mushTi - paaTali - vasti - s'aalmali - truTi - masi - mariicaya: (174)

5. பும நபும்ஸக லிங்க ப்ரகரணம் (அஃறிணை ஆண்பாலியல்)
இந்த இயலில் ஆண்பால், ஒன்றன்பாலுக்கும் பொதுவான சொற்கள் மொத்தம் 6 சூத்திரங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.
அவற்றில் சான்றாக:

grha - meeha - deeha - paTTa - paTahaashTaapadaambuda - kaakudaas'ca (184)
grha (வீடு) - meeha - deeha - paTTa - paTaha -

ashTaapada - ambuda - kaakuda போன்ற சொற்கள் ஆண், ஒன்றன்பாலுக்குப் பொதுவாக வரும்.

6. அவிஸிஷ்ட லிங்க ப்ரகரணம் (முப்பாலியல்)
இந்த இயலில் மொத்தம் 8 சூத்திரங்கள் உள்ளன. முப்பாலுக்கும் பொதுவாக வரும் சொற்களை அவிஸிஷ்ட லிங்கம் என்று லிங்கானுசாஸனம் குறிப்பிடுகிறது. அவற்றில் ஒன்று -
s'ishTaa paravat (188)

இதுவரை சொன்னவற்றுக்கு எதிர்மாறான சொற்களுக்கு அடுத்துவரும் சொல்லின் பால் வரும். eekaa strii (ஒரு பெண்), eeka: purusha: (ஒரு ஆண்), eekam phalam (ஒரு பழம்).

மேற்கூறிய ஆறு இயல்களில் பாணினி குறிப்பிட்ட பால் முறையைப் பார்க்கும்போது சொல் ஈற்றில் உள்ள ஓசை அடிப்படையில் பிரித்துக் காட்டியதாகத் தெரிகிறது. ஆனால், தமிழ், மற்ற திராவிட மொழிகளில் பெயர்ச்சொற்களை அதன் பொருளைக் கொண்டு மட்டுமே உணர முடிகிறது. சான்றாகக் குலோத்துங்கச் சோழன், பாண்டிமாதேவி, மலர். அது மட்டுமல்லாமல், சமஸ்கிருத இலக்கணம் ஸ்த்ரீ புமலிங்க, பும நபும்ஸக லிங்க, அவிஸிஷ்ட லிங்க என்ற மூன்றை பற்றித் தமிழ், பிற திராவிட மொழிகள் குறிப்பிடவில்லை.

பதிலிடு பெயர்கள்

ஒரு பெயர்ச்சொல்லுக்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தும் சொற்கள் பதிலிடு பெயர்கள் எனப்படுகின்றன. இப்பெயர்கள் அனைத்து மொழிகளிலும் காணப்படுகின்றன. சமஸ்கிருத மொழியில் இப்பதிலிடு பெயர்களை, தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்ற மூவிடத்தில் ஒருமை, இருமை, பன்மை என்ற நிலையில் மொத்தம் 15 நிலைகளைச் சுட்டிக்காட்டும் வகையில் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால் தமிழ், பிற திராவிட மொழிகளில் மூவிடங்களில் ஒருமை, பன்மை மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டு மொத்தம் 10 நிலைகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

அவற்றின் விவரம் -

இடம்	சமஸ்கிருதம்			தமிழ்	
	ஏக வசனம்	த்வி வசனம்	பஹு வசனம்	ஒருமை	பன்மை
தன்மை	aham	aavaam	vayam	நான்	நாங்கள்
முன்னிலை	tvam	yuvam	yuuyam	நீ	நீங்கள்
படர்க்கை	sa:	tau	tee	அவன்	அவர்கள்
Masculine	saa	tee	taa:	அவள்	அவர்கள்
Feminine	tat	tee	taani	அது	அவை
Neuter					

இரு மொழியிலும் குறிப்பிட்ட மூவிடப்பெயர்களும் வேற்றுமை உருபுகள் ஏற்கும்போது தன் வடிவத்தை மாற்றிக்கொள்கின்றன. சமஸ்கிருதத்தில் தன்மை ஒருமைக்கான 'அஹம்' என்ற சொல் வேற்றுமை ஏற்கும்போது 'மம்' (என்னுடைய) என்றாகிறது. அதுபோலவே திராவிட மொழிகளிலும் வேற்றுமை உருபு ஏற்கும்போது அனைத்து இடப்பெயர்களும் வடிவ மாற்றம் அடைகின்றன. தமிழில் 'நான்' என்பது 'என்னை' என்று மாறுகிறது. படர்க்கையில் மாற்றம் இல்லை. இது போலவே மற்ற சொற்களும்.

நிருத்தம் (நிகண்டு)

வேத மொழியையும், சமஸ்கிருதத்தையும் ஒரு மொழியின் இரு பிரிவுகளாகப் பாணினி கருதினார். இந்த மொழியை இரண்டிற்குள் அடக்க முயன்றார். அவை -

1. வேர்ச்சொற்கள்
2. அவற்றிலிருந்து சொற்கள் உருவாக்கத்திற்குத்

தேவையான சூத்திரங்கள்

எட்டு அத்தியாயங்கள் உடைய அஷ்டாத்தியாயி முதலில் சொல்லாக்க விதிகளைக் கூறும் 4000 சூத்திரங்களையும், 1970 வேர்ச்சொல் அடங்கிய பட்டியலையும் கொண்டுள்ளது (கு. மீனாட்சி, ப.3). இது பத்து உருபனியல் பகுதிகளாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றிலிருந்து பெயர்ச்சொற்களை உருவாக்க உதவும் விதிகளைக் கொண்டே துணைப் பகுதிகளும் உள்ளன. வினைச் சொற்களும் பெயர்ச் சொற்களும் வினையடிகளில் இருந்து ஏராளமாக உருவாக்கப்படுகின்றன

என்பதைப் பாணினி விளக்குகிறார் (மேலது). இதன் பொருட்டு சமஸ்கிருத மொழியில் தாதுவில் இருந்து சொற்கள் உருவாக்கப்படுகின்றது என்பதை அறியமுடிகின்றது. தற்கால சமஸ்கிருத மொழி அறிஞர்கள் இந்த வேர்ச்சொற்கள் 2162 என்று கூறுகின்றனர். தமிழ், பிற திராவிட மொழிகளிலும் இதுபோல வேர்ச்சொற்களில் இருந்து பெயரும், வினையும் உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும் சமஸ்கிருதத்தில் சொல்லப்பட்டது போல இத்தனை சொற்கள் என்று கச்சிதமாகக் கூற இயலாது.

ஒரெழுத்து ஒருமொழி

இந்திய மொழிகள் அனைத்திலும் ஒர் எழுத்து ஒரு சொல்லாக உருவெடுத்த வடிவங்கள் உள்ளன. அவை இத்தனை என்று எண்ணிக்கையில் கூறிவிட முடியும். ஒர் எழுத்து ஒரு மொழி என்ற சிந்தனையைத் தமிழில் முதல் முதலில் ஒரெழுத் தொருமொழி (தொல். எழுத்து. 45) என்ற நூற்பாவழி அறிமுகப்படுத்தியவர் தொல்காப்பியர். அவரைத் தொடர்ந்து ஒரெழுத்து ஒரு மொழிச் சொற்களை மொத்தம் 42 என்று பட்டியலிட்டுக் காட்டியவர் நன்னூலாராவார். அந்நூற்பா -

“உயிர் மவில் ஆறும் - த, ப,நவில், ஐந்தும்
க, வ,சவில் நாலும் - யவ்வில் ஒன்றும்
ஆகும் நெடில், நொ, து, ஆம் குறில் இரண்டோடு
ஒர் எழுத்து இயல் பதம் ஆறு - ஏழ் சிறப்பின”
(நன்னூல் -129) என்பதாகும். இதில் ஆ, தா, தீ, பூ, பை, கை, ஈ, ஊ, ஐ, ஓ, கூ, சா, சீ, சே, சோ, து, தே, நீ, நே, நோ, பா, பே, போ, மூ, மை, யா, வீ, வை, வெள ஆகியவை உள்ளன. ஆனால், சமஸ்கிருதம்,

ஆங்கில மொழிகளில் ஓர் எழுத்து ஒரு சொற்கள் ஏராளமாக உள்ளன. இந்த இரண்டு மொழிகளில் மட்டுமே ஓரெழுத்து ஒருமொழிக்கான அகராதிகள் (ஆங்கிலம் - **Craig conley** : 2009, சமஸ்கிருதம், கே.கே ஆசார்யா மற்றும் ஜி.ஜி.வி.ஆர். ராமானுஜாசார்யலு) உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இதுபோன்ற அகராதிகள் வேறெந்த திராவிட மொழிகளிலும் இல்லை. இதை இன்னும் ஆழமாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் சமஸ்கிருத மொழியில் மட்டுமே ஓரெழுத்துச் சொற்களைக் கூட்டுச் சொற்களாக, பொருளின் தன்மைக்கேற்பப் பெயர்ச்சொற்களாக உருவாக்கும் மரபு உள்ளது என்பது தெரிய வருகிறது. சமஸ்கிருத மொழியில் ஓர் எழுத்து ஒரு சொல் என்ற கருத்தியலை முதல் முதலில் தொடங்கி வைத்தவர் யாஸ்கராவார். இவர் தான் இயற்றிய 'நிருக்தம்' என்று சொல்லப்படும் அகராதியில் ஓர் எழுத்து ஒரு சொற்களை விளக்கியுள்ளார் என்று கூறுகிறார் மனோஜ் குமார் (youtube). சான்றாக:- **hrdayam** (இதயம்) என்ற பெயர்ச்சொல் சமஸ்கிருதத்தில் மூன்று ஓரெழுத்து ஒரு மொழி வினைச்சொற்களின் கூட்டாகச் சொல்லப்படுகிறது. அனைத்து உயிரினங்களிலும் இதயம் என்ற உறுப்பின் செயல்பாடு ஒரே விதமாகத்தான் நடைபெறுகிறது. அதாவது மூன்று விதமான செயல்கள் இதயம் செய்கிறது. அவை -

hr - வாங்குதல்
da - அனுப்புதல்
ya - பரப்புதல்

இதயம் எனும் உறுப்பு ரத்தத்தை உள்வாங்கி, அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் அனுப்பிப் பரவச் செய்கிறது. அதனால் இந்த உறுப்புக்கு **hrdayam** (இதயம்) என்று பெயர் வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. **agni** (நெருப்பு)

இந்தச் சொல்லும் அதன் பண்பால் ணீரீஸீவீ (நெருப்பு) என்ற பெயரைப் பெற்றிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

a - மேல் எழும்புதல்
ga - அழித்துவிடுதல்
ni - தேவர்களிடம் கொண்டு சேர்த்தல்

இதில் **ni** என்ற சொல்லுக்கு தேவர்களிடம் கொண்டு சேர்த்தல் என்ற செயலைக் குறிப்பிட்டுள்ளதால் இந்த நெருப்பு எனப்படுவது வேள்வியில் தோன்றுகின்ற நெருப்பை மட்டுமே குறிப்பதாகும். மற்ற நெருப்பு லௌகிகாக்னி என்று கூறப்படுகிறது.

guru (அறிவைப் புகுத்துபவன்)
gu - இருள்
ru - நீக்குதல், பிரகாசம்

அஞ்ஞானம் என்ற இருளை நீக்கி மெய்ஞானம் என்ற ஒளியைத் தருபவரே குரு என்று சொல்லப்படுகிறது.

narakam

na - இல்லை

ra - மகிழ்ச்சி

ka - சிறிதளவு

சிறிதளவும் மகிழ்ச்சி இல்லாத இடம் எதுவோ அதுவே நரகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவை போன்ற பெயர்ச்சொல் அமைப்புகள் சமஸ்கிருத மொழியைத் தவிர, வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

முடிவுரை

இதுவரை சமஸ்கிருதம், திராவிடமொழிகளான தமிழ், தெலுங்கில் எழுத்து, சொல் நிலைக்கான மொழிக்கூறுகள் சான்றுகளுடன் விளக்கப்பட்டதின் அடிப்படையில் சமஸ்கிருத மொழிக்கும் திராவிட மொழிகளான தமிழ், தெலுங்கு மொழிக்கும் எவ்விதத் தொடர்புமில்லை என்பது அறியமுடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

Acharya aukheya. K.k. & Ramanujacharyulu.G.G.V.R. (year nil): amarakosam 1st part - dvirupakosa - ekaakshara kosamulu, publisher: sahiti sadan, Tirupati.

Krishna Sastri. R.V.R. (2005 2nd Edition): Samkrutha vyaakaranam, Sri Krishnaa Nanda Matt. Hydrabad.

Sanskrit Through Correspondence (2020 3rd edition), samkruta Bharati, Telangana.

Somayaji. Gantijogi (1968 second edition): Andhra Bhasha Vikasamu, Thriveni publishars, Madras.

Srihari. Ravvaa (2017): Panini Astadhyayi Telugu Translation, Telugu Akademi, Hyderabad.

Venkata Ramana. Vaadibooyina. (2014) : astaadyaayii (sutras in telugu script), Divya publication, Anakaapalli.

மீனாட்சி கு. (1998) : பாணினியின் அஷ்டாத்தயாயி தமிழாக்கம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.

தாமஸ் டிரவுட்மன். சுந்தரம். இராம. (மொ.பெ.), (2007) : திராவிடச் சான்று -எல்லீஸும் திராவிட மொழிகளும், காலச்சுவடு பதிப்பகம், சென்னை.

இளம்பூரணர் உரை (2007- 3 - ஆம் பதிப்பு): தொல்காப்பியம் எழுத்ததிக்காரம், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.

Craig Conley (200) : One - Letter Words, a Dictionary, Publisher: HarperCollins, E books

https://youtube.com/playlist?list=PLAHexJj-PBVQ6WyFRmRiUDD_CGxSJuDv

[https://www.vocabulary.com/>>duality ?](https://www.vocabulary.com/>>duality)

கீழூரான்குடி மலையாளி பழங்குடியினரின் சமூகப் பாரம்பரியம்

முனைவர் இரா. கோவிந்தராஜ்

Social Tradition of KeezhuranGudi Malayali Tribes

Dr. R. Govindaraj

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, தியாகராயர் கல்லூரி, மதுரை தமிழ்நாடு, இந்தியா

Assistant Professor, Department of Tamil, Thiagarajar College, Madurai - 09, Tamil Nadu, India

Email: regovindaraj@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ்நாடு - திருப்பத்தூர் மாவட்டத்தில் அமைந்திருக்கும் ஐவ்வாதுமலை புதூர் நாட்டிற்கு உட்பட்ட கீழூர் கிராமத்தில் வாழும் மலையாளிப் பழங்குடிகளில் கீழூரான் குடியமைப்புக் குறித்து இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. மேலும் புலியூரான் மொழலையான் ஆகிய குடிகள் கீழூரான் குடியினருக்குச் சேவைகள் செய்து மணம் புரிந்து கொண்டது பற்றியும், வழிபாட்டு முறைகள் குறித்தும் இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

தேடுசொற்கள்: கிழக்குத்தொடர்ச்சி மலை, ஐவ்வாதுமலை, திருப்பத்தூர், புதூர்நாடு, கீழூர், கீழூரான், மேல்வீடான், இடப்பெயர்வு, காவல் தெய்வங்கள், வேட்டைதெய்வம், மாரியம்மன்.

Abstract

This article examines Geezhuran citizenship among the Malayalee tribes living in Keezur village under Javvadumalai Budur country in Tirupattur district of Tamil Nadu. Also, this article explains about the people of Buliuran Mozhalayan who served the people of Geezuran and understood the rituals.

Keywords: *Eastern Ghats, Javvadumalai, Tirupati, Puthurnadu, Keezhur, Keezhuran, Melveedan, Displacement, Guardian Gods, Hunting Goddess, Mariamman.*

கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில் ஓர் அங்கமாக ஐவ்வாதுமலை இருந்து வருகின்றது. இம்மலைப்பகுதி கடல்மட்டத்திலிருந்து ஆயிரத்து எழுபது மீட்டர் உயரம் கொண்டு திருப்பத்தூர், திருவண்ணாமலை, வேலூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் பரவியுள்ளது. திருப்பத்தூர் மாவட்டத்தில் புதூர்நாடு, புங்கம்பட்டுநாடு, மற்றும் நெல்லிவாசல் நாடு ஆகிய மூன்று நாடுகளில் முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட மலை கிராமங்கள் அமைந்துள்ளன. புதூர் நாடு கிராம ஊராட்சியில் அமைந்துள்ள கீழூர் கிராமத்தில் வாழும் மலையாளிப் பழங்குடிகளின் சமூக மரபு குறித்து இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

கீழூரான் குடியமைப்பு

புதூர்நாடு ஊராட்சியில் அதிக மக்கள்தொகைக் கொண்ட கிராமமாக கீழூர் கிராமம் இருந்து வருகின்றது. இக்கிராமத்தின் தெற்குப் பகுதியில் புலியூர் கிராமமும் வடக்குப் பகுதியில் கோம்பை கிராமமும் அமைந்துள்ளன. அவ்வாறே மேற்குப்பகுதியில் மேலூர் கிராமம் அமைந்துள்ளது. கிழக்குப்பகுதி மலைச்சரிவான பகுதி ஆகும். இதன் அடிவாரப்பகுதியில் இருந்து சுமார் பத்துக்கிலோமீட்டர் தொலைவில் செங்கம் அமைந்துள்ளது.

மலையின் பள்ளமான பகுதியில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளதால் கீழ்வூர், கீழூர் எனப் பெயர்பெற்றது. இவ்வூரின் பூர்வீககுடி கீழூரான்குடி ஆகும். இக்குடியிலிருந்து பிரிந்த மற்றொரு குடி மேலூரில் மேலூரான் குடியினராக இடம்பெயர்ந்துள்ளனர். பலநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கீழூரில் கீழ்வீடான், மேல்வீடான் என்ற இருகுடிகள் இருந்ததாகக் களஆய்வுத் தகவல்வழி அறிய முடிகிறது. கீழ்வீடானுக்கு ஊரின் கிழக்குத் திசையிலும் மேல்வீடானுக்கு மேற்குத்திசையிலும் நிலபுலங்கள் இருந்திருக்கின்றன. தங்களின் நிலங்களுக்கும், குடியிருக்கும் இடத்திற்கும் வெகுதொலைவு உள்ளதாகக் கருதி மேல்வீடானுக்குரிய மலைநிலத்தில் குடியிருப்புகளை அமைத்துக் கொண்டுள்ளனர். குலதெய்வ வழிபாடு நிகழ்வின்போது கீழூருக்கு வந்து வேந்தியப்பனை வழிபடுவது வழக்கம். அப்படி ஒருசமயம் குலதெய்வ வழிபாடு நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும்போது மேலூரிலிருந்து வந்த மேல்வீடான் குடியினர் குலதெய்வத்தைக் கும்பிட்டு வேந்தியப்பனை ஊர்வலமாக உலாக்கொண்டு வந்து ஊர்மன்றத்தில் நிறுத்துகின்றனர்.

நள்ளிரவான அச்சமயத்தில் கீழ்வூரான் குடியினர் உறங்கச் சென்ற நேரத்தில் மேலூரான் குடியினர் குலதெய்வத்தை வழிபடுவதற்கு வெகுதொலைவுள்ளதாகக் கருதி வழிபாட்டிற்குரிய பொருள்களான கொம்பு, உருமி, துடி, வாள், சாட்டை முதலான பொருள்களை ஊருக்கு வடமேற்கு திசையில் அமைந்திருந்த காவல்தெய்வமான பலினியம்மனையும் பெயர்த்துக்கொண்டு மேலூரான்குடிக்கு அருகில் அமர்த்தி வழிபடத் தொடங்கினர். தற்போது பலினியம்மன் என்பது பழனியம்மனாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது. (தகவல் : மோட்டதுக்கன்1 வயது-68) பலினியம்மன் மேலூரான்குடியின் குலதெய்வமாக இருந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கீழூரில் பிற குடியமர்வுகள்

கீழூரில் பிற குடிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். புலியூரான், மொல்லையான் (மொழலையான்) புதூரான், கோமியான், வழதலம்பட்டான், கீழானூரான், அரும்பல்பட்டான் முதலான குடியினர் வழிவந்தவர்களும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். புலியூரான் முதலான குடியினர்கள் கீழூரான் வீட்டில் பெண் எடுக்கும்போது

அப்பெண்களுக்குப் பாகப்பிரிவினை தந்து, கீழூரிலேயே குடி அமர்த்திக் கொண்டுள்ளதாகக் களஆய்வு வழி அறிய முடிகின்றது. மேலும் கீழூரான் வீட்டில் சேவை செய்து மணம் செய்துகொண்டுள்ளனர். அவ்வாறே கீழூரான்குடியினர் கோம்பை, புலியூர், சின்னவட்டானூர், ஏலகிரி மலைப்பகுதியில் உள்ள நிலாவூர் முதலான கிராமங்களுக்குச் சென்று, சேவை மணம் செய்து கொண்டதன் மூலமாகவும் குடிபெயர்ந்துள்ளனர். கீழூரான் குடியினர் குலதெய்வ வரலாறு குறித்து வேந்தன் 2 கூறுகையில் "செங்கத்திருந்து தாய் ஒருத்தி இரண்டு ஆண்மக்களுடன் ஜவ்வாதுமலை கீழூர் கிராமத்திற்கு வருகின்றாள். அவ்வாறு வருகையில் தாய் செங்கத்திற்கு அருகில் உள்ள வளையாம்பட்டு ஏரிக்கரையிலும் மூத்தமகன் அடிவாரத்திலும் களைப்பின் காரணமாக அமர்ந்து விடுகின்றனர். இளையவன் ஜவ்வாதுமலை கீழூர் கிராமத்திற்கு வருகைதரும் காலத்தில் கலியுகம் பிறந்ததால் தெய்வமாக மாறிவிட்டார்கள்" என்று குறிப்பிடுகிறார்.

சங்க இலக்கியமான 'மலைபடுகடாம்' குறிப்பிடும் வரலாற்றுடன் மேற்குறிப்பிட்ட கதை ஒத்துப்போவதை அறிய முடிகிறது. இந்நூலின் பாட்டுடைத் தலைவன் நன்னன்சேய் நன்னன் எனும் குறுநிலமன்னன் ஆவான். இவன் செங்கண்மா நகரத்தை ஆட்சி செய்த குறிப்பினை மலைபடுகடாம் பதிவு செய்கிறது. மேலும் சேயாறு நவிரமலையில் தோன்றிச் செங்கண்மா நகரத்திற்கு வளம் சேர்ப்பதையும் குறிப்பிடுகிறது. சேயாறு தற்பொழுது செய்யாறு ஆக மாற்றமடைந்துள்ளது. சேயாறு இன்றைய ஜவ்வாது மலையில் தோன்றி செங்கம் வழியாக வங்கக்கடல் நோக்கிச் செல்கிறது. மலைபடுகடாம் குறிப்பிடும் நவிரமலை பற்றிய பதிவுகள் கீழூர், புதூர், மொழலை, மேல்பட்டு, சேம்பறை, நெல்லிவாசல், கோம்பை முதலான கிராமங்களில் அமைந்துள்ள கல்வெட்டுகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்குறிப்புகளை வைத்துப் பார்க்கும்போது இன்றைய ஜவ்வாதுமலை மலைபடுகடாம் குறிப்பிடும் நவிரமலையே ஆகும். செங்கத்திற்கும் ஜவ்வாதுமலை மக்களுக்கும் வணிகத்தொடர்பு தற்போதுவரை இருந்து வருகிறது. குறிப்பாகக் கீழூர் மற்றும் அதன் அருகில் உள்ள மலை கிராமங்களில் கிடைக்கும் அனைத்து மலைபடு பொருள்களும் தலைச்சுமையாகவே செங்கத்திற்கு எடுத்துச்சென்று விற்று, தங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை வாங்கி வருகின்றனர். கழுதையின் மூலமாக மலைமக்களுக்குக் கிடைக்காத ஆடைகள்,

உப்பு முதலான பொருட்களைக் கொடுத்து மாற்றாக புளி, சாமை, தினை, வரகு, மூலிகைகள் ஆகியவற்றைப் பெற்றுச் சென்றுள்ளமையைத் தகவலாளர்வழி (ரேணுகோபால்3 வயது - 58, கீழூர்) அறிய முடிந்தது. மலையடிவாரப் பகுதியிலிருந்து கீழூர் கிராமத்திற்கு வால்பாறை, கூசிக்கல் என இரண்டு பழம்பெரும் வழிகள் இருந்து வருகின்றன.

கூசிக்கல் வழியில்தான் அதிக மக்கள் பயணித்து இருக்கின்றனர். இப்பாதையில் பயணிகள் இளைப்பாறுவதற்கு இளையாத்தி என்கிற இடம் இருக்கின்றது. அதற்கு மேல்பகுதியில் பெரியதோர் கற்குவியல் அமைந்திருக்கிறது. இம்மலைக்கு வழிநடையாக முதல்முறையாக வருகின்றவர்கள் ஒரு கல்லைத் தூக்கி போட்டுவிட்டு மலையைப் பார்த்து வணங்க வேண்டும். அவ்வாறு சென்றால் உடல்சோர்வு தெரியாது என்ற நம்பிக்கை நிலவுகிறது. மேலும் அக்காடுகளில் உள்ள வனவிலங்குகளால் எத்தகைய தீங்கும் நிகழக்கூடாது என்ற நம்பிக்கையும் உள்ளது. இக்கற்குவியலுக்கு வண்ணாங்குட்டை என்று பெயர் அழைக்கப்படுகிறது. மலைமக்களுக்குரிய ஆடை முதலான பொருட்கள் செங்கம் நகர்ப்பகுதியில் இருந்து கமுதையின் மூலமாக எடுத்துவரும் நபர்கள் அதிகப்படியான கல்லைப் போடுவதால் வண்ணாங்குட்டை என்ற பெயர் இக்கற்குவியலுக்கு வந்துள்ளது.

இடப்பெயர்வு

கீழூரான் குடியினர் தொடர்ந்து பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகி இருக்கின்றனர். கொள்ளையர்கள் இவர்களின் பொருட்களைக் கொள்ளையடித்துச் சென்றுள்ளனர். மேலும் தொற்றுநோய் இவர்களைப் பெரிய அளவில் துன்புறுத்தி இருக்கின்றது. கொள்ளையர்களையும் கொள்ளைநோய்களையும் "தண்டு" என்ற பெயரிலேயே மலை மக்கள் அழைக்கின்றனர். கொள்ளையர்களிடம் இருந்து தங்களின் பொருட்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள மண்ணுக்குள் மறைத்து வைத்துள்ளனர். உயிர்க்கொல்லி அல்லது தொற்றுநோய்கள் வந்தபோது நோய்த்தொற்றுக்கு ஆளானவர்களை விட்டுவிட்டு வேறிடத்திற்குத் தங்களின் குடியிருப்புகளை அமைத்துக் கொண்டதனையும் அறிய முடிகின்றது.

நடுகல் - மடைமாற்றம்

பழங்காலக் குடியிருப்புகள் இருந்ததற்கான சுவடுகள்

கீழூர் கிராமத்திற்கு வடதிசையில் உள்ள வேங்கடாசலம் என்பவரின் வயல் பகுதியில் காணப்படுகின்றன. அப்பகுதியில் நடுகற்கள் பல வரிசையாக நடப்பட்டு, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை வழிபாட்டில் இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பிள்ளையார் என்ற பெயரில் அப்பகுதி மக்கள் வணங்கி வந்தனர். 2018ஆம் ஆண்டு அந்த நடுகற்களை அகற்றிவிட்டுப் பிள்ளையார் உருவம் பொருந்திய சிலைவைத்து அதற்குச் சிறுகோயிலையும் கட்டி வழிபட்டு வருகின்றனர். இப்பகுதியில் மோகனசுந்தரம் என்கிற சிறுவன் விளையாடும் போதும் அம்மிக்கல் ஒன்றும் பழங்காலக் கற்கருவி ஒன்றும் கிடைத்தன. விளையாட்டுப் பொருளாக அச்சிறுவன் விளையாடி கொண்டிருந்ததனை அறிந்து அதனை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியபொழுது பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து அப்பகுதியில் மக்கள் வாழ்ந்து வருவதை உறுதி செய்ய முடிந்தது.

கீழூர் உள்ளிட்ட மலைகிராம மக்கள் இறந்துபோன முன்னோர்களுக்கு அவர்களின் நினைவாக நடுகல் வைத்து வழிபட்டு வருகின்றனர். பலநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வைக்கப்பட்ட நடுக்கற்கள் மாரியாத்தா, பிள்ளையார் என்றபெயரில் மாற்றம் எய்தியிருக்கின்றது. இத்தகைய வடிவங்களை க.ராஜன், இராஜவேலு, பூங்குன்றன் முதலிய தொல்லியல் அறிஞர்கள் புதிய கற்காலக் கருவிகள் எனகூறிவருகின்றனர்.

காவல் தெய்வங்கள்

கீழூர் கிராமத்தில் நான்கு திசைகளிலும் முனிகள் காவல் தெய்வங்களாகக் காணப்படுகின்றன. அம்முனிகள் மக்களை துன்புறுத்தாமல் இருப்பதற்கு ஆண்டிற்கு ஒருமுறை பன்றி குத்தி வழிபடுகின்றனர். இம்மலைகிராமத்தில் நடைபெறும் திருமணம் முதலான மங்கள நிகழ்ச்சிகளை ஊர்மக்கள் நடத்தி வைக்கின்றனர். அதற்குக் கைமாறாகத் திருமண வீட்டார் பன்றிவளர்த்துச் சுத்துமுனிகளுக்குப் பலியிடும் நாளன்று ஊர்மந்தையில் கிராம மக்களுக்கு சமர்ப்பிக்கின்றனர். அப்பன்றிகளை ஊரார் நான்கு குழுக்களாகப் பிரிந்து ஊரைச் சுற்றி இருக்கும் முனிகளுக்கும் பலியிடுகின்றனர். இவ்வாறு பலியிடுவதால் கிராமத்திற்குள் தீயசக்திகள் வராமல் முனிகள் தடுக்கும் என்கிற நம்பிக்கை திகழ்கிறது.

காட்டேரி

பேய்களுக்கெல்லாம் பெரிது காட்டேரி எனும் பேய் ஆகும். மலையும் மலை சார்ந்து இக்கிராமம் அமைந்துள்ளதால், புதர்களும் அடர்ந்த காடுகளும் காணப்படுகின்றன. இக்காடுகளில் காட்டேரிப்பேய் இருப்பதாகத் தகவலாளர் ரேணுகோபால் 4 கூறுகின்றார். மேலும் அவர் கூறுகையில் "சாதாரண பேய் பிடித்தால் எளிமையாக ஓட்டிவிடலாம்.

காட்டேரிப்பேய் பிடித்தால் எளிதாக ஓட்ட முடியாது. எனவே அச்சத்தின் காரணமாகக் காட்டேரியைத் தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். அவ்வாறு வழிபடுவதனால் காட்டேரிப்பேய் பிடிக்காது" ஆனி, ஆடி மாதங்களில் ஏதேனும் ஒருநாளில் அக்கிராம மக்கள் ஒன்றுதிரண்டு காட்டேரியம்மனுக்குத் தினைச்சோறு படைத்து, பன்றி, ஆடு, கோழி ஆகிய விலங்குகளைப் பலியிட்டு வருகின்றனர். அவ்வேளை தங்களையும் தங்களது பிள்ளைகளையும் துன்புறுத்தாது காக்கும்படி வேண்டிக் கொள்கின்றனர்.

வேட்டை தெய்வம்

குலதெய்வமாக வேந்தியப்பனை கீழூர் கிராமமக்கள் வழிபடுகின்றனர். இத்தெய்வத்திற்கு அருகில் வேட்டை தெய்வம் காணப்படுகிறது. வேட்டைச்சாமியைக் குலதெய்வத்திற்கு நிகராக மதிக்கின்றனர். வேட்டைச்சாமி குறித்துத் தகவலாளர் சோ.கோவிந்தன் கூறுகையில் 5 "வனச்சட்டங்கள் தோன்றுவதற்கு முன்பு, வேட்டையாடும் வழக்கம் இருந்தது. மழைக்காலங்களில் ஊரான் கட்டளைக்கு இணங்க கோல்காரர், வீட்டுக்கொருவரை ஒரு மந்தையில் கூடுமாறு தகவல் சொல்வார். அதனைத் தொடர்ந்து மக்கள் ஊர்மந்தையில் ஒன்றுதிரண்டு பறையொலி, உருமி மற்றும் கொம்பிசை இசைத்தவாறு குழுமியிருக்கும் மக்கள் ஓ.ஓ.ஓ.குல்லீலீ... என்கின்ற ஓசையுடன் ஊர்ப்புறத்தில் இருக்கும் வேட்டைச்சாமியை நோக்கி ஓடுகின்றனர்.

அங்கு வேட்டைசாமிக்கு புதுமலர் தூவி, நீர்ஊற்றி "வேட்டை கிடைக்குமா?" என்று பூவைத்து கேட்கின்றனர். பூ சாமியின் மடியில் விழுந்தால் வெகுண்டெழுந்து காட்டிற்குள் ஓடுகின்றனர். அதனைப் பின்தொடர்ந்து விலங்குகளை வேட்டையாடுவார்கள். வேட்டையாடுதல் தடுப்புச் சட்டம் வந்தபிறகு வேட்டையாடுதல் வழக்கம் இல்லாமல் போயிற்று. நான் சிறுவனாக இருக்கும்

போது இவ்வழக்கத்தைக் கண்டுள்ளேன்". என்று குறிப்பிடுகிறார். தற்போது வேட்டைத் தெய்வத்திற்கு ஆனி, ஆடி மாதங்களில் ஏதேனும் ஒரு நன்னாளில் மூன்று ஆட்டுக்கிடாய்களுடன் பொங்கலிட்டுப் பலியிடுகின்றனர். வைக்கின்றனர். மேற்கண்ட இந்நிகழ்வினை வேட்டைச் சமூகத்தின் நீட்சி எனலாம்.

மேய்ப்பான்

காடுகளில் வனவிலங்குகளை மேய்க்கும் தெய்வம் உள்ளது எனும் நம்பிக்கை நிலவுகிறது. அதற்கு மேய்ப்பான் என்ற பெயரில் நடுகல் வைத்து வழிபட்டு வருகின்றனர். வேட்டைச்சாமியை வழிபடும் நாளன்றே மேய்ப்பான் சாமியையும் வழிபடுகின்றனர்.

மாரியம்மன் கோவில்

கீழூர் கிராமத்தின் ஊர்மந்தையில் மாரியம்மன் கோவில் அமைந்துள்ளது. ஆடிமாதத்தில் ஊர்மக்கள் ஒன்றுதிரண்டு கூழ் ஊற்றி வருகின்றனர். அம்மாதத்தில் மூன்றாவது வெள்ளிக்கிழமை அம்மனுப்பும் நிகழ்வு நடைபெறுகின்றது. அம்மனுப்பும் நாளன்று பறை, கொம்பு, உருமி ஆகிய இசைக்கருவிகளை இசைத்து சாமி அழைத்துவிடும் நிகழ்வு நடைபெறுகின்றது. குழுமியிருக்கும் நபர்கள் மேல் சாமிவந்து ஆடுகின்றது. பூசாரி தான் நினைத்த பொருளை சாமி வந்தவரை எடுக்கச் சொல்கிறார். பூசாரி நினைத்த பொருளை யார் சரியாகச் சொல்கிறாரோ அவர்மேல் உண்மையான சாமி வந்திருப்பதை உறுதிபடுத்துகின்றனர்.

சாமி வந்தவர் ஊர்மக்களுக்கு வரவிருக்கும் நன்மை தீமைகள் குறித்துக் கணித்துச் சொல்கின்றார். மக்கள் தீமைகளைத் தடுக்க வேண்டுமென்று மாரியம்மனிடம் மன்றாடுகின்றனர். அதற்குப் பன்றிகள் பலவற்றைப் பலியிடுவதாகவும் வேண்டிக் கொள்கின்றனர். மாரியம்மன் இசைவு தெரிவித்தவுடன் குழுமியிருக்கும் மக்கள் ஓ.ஓ.ஓ.குல்லீலீ... ஓசையை எழுப்பியவாறு அம்மனுக்குப் படைக்கப்பட்ட பொருள்களை வாழை இலையில் கட்டிக்கொண்டு நீர்வீழ்ச்சியுள்ள மடுவுப் பகுதியில் அமர்த்துகின்றனர். இம்மரபு தொன்றுதொட்டு நிகழ்ந்து வருகின்றது.

முடிவுரை

ஐவ்வாது மலைப்பகுதியில் புதூர்நாடு கிராம ஊராட்சிப் பகுதியில் அமைந்திருக்கும் கீழூர் என்பதற்கான பெயர்க்காரணத்தையும், அம்மக்களின் குடியிருப்புகள் பற்றியும் இக்கட்டுரை விளக்குகிறது. மேலும் சேவை மணங்கள் செய்துகொண்டு தங்கள் குடிகள் பிற கிராமங்களில் குடிபெயர்ந்து உள்ளதையும், கீழூர் கிராமத்தில் இடம்பெற்றிருக்கும் குலதெய்வங்கள் மற்றும் காவல் தெய்வங்களை வழிபடும் முறைகள் பற்றியும் இக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

துணைநூற்பட்டியல்

Data Source

- 1.Mottathukkan Age-68, Melur, PuthurNadu.
2. Vendan, age-70, Keezhoor, PuthurNadu.
3. Renugopal, age-60, Keezhoor, PuthurNadu.
- 4.Renugopal, age-60, Keezhoor, PuthurNadu.
5. So. Govindan, age-65, Keezhoor, PuthurNadu.
6. Chinnathukkan, age-57, Keezhur, PuthurNadu.

பின்னிணைப்புகள்

புகைப்படங்கள்

1. காட்டேரியம்மன்
2. காட்டேரியம்மன் வழிபாடு
3. வண்ணான் குட்டை

அஹமத் லெப்பை அவர்களின் தலைமைத்துவ பண்புகளும் சமூகம் பற்றிய பார்வையும்

எ.எல்.எம். முஜாஹித்¹ எம்.எல். முகமது ஹெல்ஃபான்²

The Leadership Qualities of Ahamed Lebbe and His Vision on the Society.

ALM. Mujahid¹ ML. Mohamed Helfan²

இஸ்லாமிய கற்கைகள் திணைக்களம், கலை மற்றும் கலாச்சார பீடம், கிழக்கு பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

¹ & ² Department of Islamic Studies, Faculty of Arts and Culture, Eastern University, Sri Lanka

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தந்தையின் திடீர் சுகயீனம் மர்ஹூம் அஹமத் லெப்பை அவர்களை மட்டக்களப்பு மாவட்ட முஸ்லிம்களுக்கு தலைமை தாங்கும் நிலைக்கு வழிவகுத்ததோடு, மாவட்ட மக்களின் வாழ்வில் ஒளியேற்படவும் துணையாக அமைந்தது. இவ்வகையில் அஹமத் லெப்பை அவர்களின் தலைமைத்துவப் பண்புகளையும் அவர் சமூகத்தின் மீது கொண்ட அக்கரையையும் அதனால் சமூகம் பெற்ற அடைவுகளையும் வெளிக்கொணர்தல் இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும். பண்டாரீதியில் அமைந்த இவ்வரலாற்றாய்வு முதலாம், இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளை மையப்படுத்தியதாகும். அஹமத் லெப்பை அவர்களுடன் மிக நெருக்கமுடைய முக்கியஸ்தர்கள் 08 பேரிடம் தொலைபேசி ஊடாக நேர்காணல் மேற்கொள்ளப்பட்டு கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்கள் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன. மேலும் இவர் தொடர்பாக வெளியிடப்பட்ட நூல்கள், சஞ்சிகைகள் மற்றும் வரலாற்று ஆவணங்கள் என்பன மீளாய்வு செய்யப்பட்டன. அதன்படி அஹமத் லெப்பை அவர்கள் தலைமைத்துவப் பண்புகளை தந்தை வழியாக முறையாகப் பெற்றமை, அதனை வளர்ப்பதற்கான அடிப்படைப் தகைமைகளைப் பூர்த்தி செய்தமை, தந்தையின் திடீர் சுகயீனம் சமூகத்திற்கு தலைமைதாங்கும் நிலைக்கு வித்திட்டமை என்பன அஹமத் லெப்பை அவர்களின் வாழ்வில் மிகவும் முக்கியமான அம்சங்களாகும்.

தீர்மானங்களை மக்களுடன் இணைந்து மேற்கொண்டமை, பிறசமூகத்தவர்களையும் தனது தலைமைத்துவத்தில் இணைத்தமை, சமூகப் பிரச்சினைகளைத் துல்லியமாக ஆராய்ந்து அதற்குரிய தீர்வை பெற்றுக் கொடுத்தமை மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்புக்கான வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுத்து சமூக சேவையை மேற்கொண்டமை என்பனவும் அவரது தலைமைத்துவ பண்புகளை கோடிட்டுக் காட்டுபவைகளாக அமைந்துள்ளதோடு, இவை அனைத்திலும் அவரது சமூகப் பார்வை வெளிப்பட்டுள்ளது. எனவே, இவர் போன்ற தனிமனித ஆளுமைகளின் தலைமைத்துவத்தின் அவசியம் வலியுறுத்தப்படுவதோடு, அதற்கான முன்னெடுப்புக்கள், வழிகாட்டல்கள் பற்றிய முன்மொழிவுகளைத் தருவதாகவும், எதிர்காலத்தில் இவ்விடயத்தில் ஆய்வை மேற்கொள்வோருக்கு உதவுவதாகவும் இவ்வாய்வு அமைகிறது.

தேடுசொற்கள்: அஹமத் லெப்பை, தலைமைத்துவப் பண்பு, மட்டக்களப்பு, தமிழ் - முஸ்லிம், சமூகப்பார்வை

Abstract

This sudden illness of his father led him to provide a standard of leadership to Batticaloa district Muslim people it was also a pillar to light the bright of their lives. The main objective of this research is the exposure of his leadership qualities, the priority of the superintendent on society, attainment, and achievement of the community due to that. This historical research through the qualitative method is based on primary and secondary data systems. The date of the conversation over the phone call with 8 prominent personalities of his closest friends was carefully analyzed and also the published books, journals, and historical documents related to him were revised and anatomized. According to that the proper acquisition of leadership qualities through the heritage of his father and completion of essential skills to enhance it and unexpected sickness of his father which let him afford the leadership to community significant occurrence in his life. The underpinning of the highlights of his leadership qualities respectively considered as highest effective things such as making decisions together with people comprising of other religious people into his leadership providing adequate solutions after probing social issues and performing social services throughout the social security activities. Social vision has been revealed in all of these. Therefore, the necessity and importance of the leadership of individuals like him are emphasized and also this research is intended to give proposals about initiative guidelines and assist those who desire to research this matter in the future.

Keywords: *Ahaned Lebbe, Leadership Qualities, Batticaloa, Tamil – Muslim, Society, Vision*

ஆய்வுப் பின்னணி

மனித சமூகத்தை முறையாக பரிபாலணம் செய்வதில் துணை நிற்கும் அம்சங்களில் முதன்மையானதாக 'தலைமைத்துவம்' விளங்குகின்றது. இது சமூகத்தில் > வற்புறுத்தல் இல்லாத முறைகளின் ஊடாக மக்களை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் அவர்களை திட்டமிட்ட திசையில் செலுத்தும் செயன்முறையாகவும் நோக்கப்படுகின்றது. தலைமைத்துவத்தின் முக்கியத்துவம் சாதாரண குடும்பம் தொடக்கம் அரசாட்சி வரை உணரப்படுவதோடு > இந்நிறுவனங்களுக்கான சிறந்த தலைவர்களை தேர்ந்தெடுப்பதற்கான பல்வேறு முயற்சிகள் சமூக மட்டங்களில் இடம்பெறுவதையும் காண முடிகின்றது. இஸ்லாத்தின் பார்வையில் மனிதன் இறைவனின் பிரதிநிதியாகப் (கலீபா) படைக்கப்பட்டுள்ளான். இப்பிரதிநிதியான மனிதன் இறைகட்டளைகளை பூமியில் அமுல்படுத்தி மனிதனின் இறுதி இலக்கின் வெற்றிக்கு வழியமைத்துக் கொடுப்பதையே இறைவன் விரும்புகின்றான். இவ்வாறு முக்கியத்துவம் பெறுகின்ற ஒன்றான தலைமைத்துவத்திற்குக் கட்டுப்படுவதன் அவசியத்தை இறைவன் திருமறையில் குறிப்பிடும் போது 'நம்பிக்கை கொண்டோரே அல்லாஹ்வுக்குக் கட்டுப்படுங்கள். இன்னும் இத்தூதருக்கும் உங்களில்

அதிகாரமுடையோருக்கும் கட்டுப்படுங்கள்...' (04:59) எனக் கட்டளையிடுகிறான்.

'கபசி (கறுப்பு நிறம்) அடிமை உங்கள் மீது தலைவராக ஆக்கப்பட்டாலும் சரியே அவருக்குக் கட்டுப்படுங்கள்' (புகாரி) மேற்கூறப்பட்ட அல்குர்ஆன் மற்றும் ஹதீஸ் வசனங்களை ஆய்வு செய்கின்ற போது இஸ்லாம் தலைமைத்துவத்திற்குக் கொடுத்துள்ள முக்கியத்துவம், அதன் அவசியம் என்பன புலனாகின்றன.

இறைகட்டளைகளை அமுல்படுத்துவதற்காக இறைவன் காலத்திற்குக் காலம் ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் நபிமார்களை தலைவர்களாக அனுப்பி இத்திட்டத்தை மேற்கொண்டான். இவ்வகையிலேயே இறுதியாக அனுப்பப்பட்ட தூதராக (தலைவர்) முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் காணப்பட்டார்கள். இவர்கள் இறைகட்டளைகளை மக்கள் மத்தியில் போதித்ததோடு > சிறந்த குடும்பத் தலைவராகவும் அரசின் தலைவராகவும் காணப்பட்டார்கள். இவர்களின் தலைமைத்துவம் சிறப்பாகக் காணப்பட்டது என்பதை நிரூபித்ததில் Michael H. Hart என்பவரின் *The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History* என்ற புத்தகம் மிகப் பெரிய சான்றாக உள்ளது. இவ்வறிஞர் நூறு தலைவர்களை பற்றி ஆய்வு செய்து முடிவாக

முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கு முதன்மையான இடத்தை கொடுத்ததற்குரிய மிகப் பிரதான காரணம் இவர்கள் தலைமைத்துவத்திற்குரிய எல்லாப் பண்புகளையும் பெற்றிருந்ததோடு, எவ்விடயங்களிலும் சமநிலைப் போக்குடன் (Balance) செயற்படக் கூடியவர்களாகவும் முன்மாதிரியானவர்களாகவும் Role Modal காணப்பட்டதே ஆகும்.

நபி (ஸல்) அவர்களின் மறைவுக்குப் பின்னர் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கலீபாக்கள் எனப்படும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் மூலம் தலைமைத்துவ வழிகாட்டல்கள் சிறப்பாக முன்னெடுக்கப்பட்டதோடு இன்றுவரை தனிமனிதர்களைக் கொண்ட தலைமைகளால் நாடுகள் ஆளப்படுவதையும் காண முடிகின்றது.

இவ்வாறான பின்னணியிலே மண்ணில் பிறந்தோம், மறைந்தோம் என்ற பொதுச் சிந்தனைப் போக்குடன் மனிதர்கள் வாழும் இச்சூழலில் மண்ணில் பிறந்தோம் சரித்திரம் படைத்தோம் என்ற இஸ்லாமிய தலைமைத்துவ இலக்கணத்திற்கு வித்திட்டவராக மர்ஹூம் அஹமத் லெப்பை அவர்கள் வரலாற்றில் இடம்பிடித்திருந்ததை அவர் பற்றி அறிந்த மனிதர்களின் வாக்குகள் சான்றுபகர்கின்றன. கிழக்கு மாகாணத்தின் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் காத்தான்குடிப் பிரதேசத்தில் அலியார் லெப்பை ஹாஜி. ஹதீஜா ஆகியோருக்கு மகனாக 1935.10.14.ஆம் திகதி பிறந்தார். இவர் வாழ்ந்த காலப்பகுதியில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் அரசியல், பொருளாதார, சமய, கல்வி, சமூக, கலாசார விடயங்களில் முன்னேற்றம் ஏற்படுவதற்கு பல்வேறு தடைகள் காணப்பட்டன. அவைகளை முறியடித்து இத்துறைகளில் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த அவர் மேற்கொண்ட முயற்சி அச்சமூகம் அவரை தலைவராக பார்க்கும் நிலைக்கு மாற்றியமைத்தது.

இவர், மேற்படி துறைகளில் சமூக முன்னேற்றத்தை அடைவதற்கு அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் நிலவிய இன முரண்பாடு மற்றும் பயங்கரவாத சூழ்நிலை பெரும் தடைக்கர்களாக காணப்பட்டன. இத்தகைய சூழ்நிலையில் மக்களின் இயல்பு வாழ்க்கை பெரும் அச்சத்திற்குள்ளாகி காணப்பட்டிருந்தது. எவ்வித பயமும் இன்றி ஏனைய இன தலைவர்கள் மற்றும் துறைசார்ந்தவர்களுடன் நெருக்கமான தொடர்பை பேணி அமைதியான சமூகக் கட்டமைப்பை தோற்றுவித்த பெருமையும் இவருக்குண்டு என்ற

சமூகத்தின் சான்றிக்கு அமைவாக இவரின் தலைமைத்துவப் பண்புகளையும் அவற்றின் ஊடாக சமூகம் பெற்ற அடைவுகளையும் தேடும் வகையிலேயே இவ்வாய்வு அமைகின்றது.

ஆய்வுப் பிரச்சினை

அஹமத் லெப்பை அவர்களின் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் சமூகம் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு அச்சமூகம் பெற்ற அடைவுகள் பெரிதாக பேசப்படும் இச்சூழலில் இவருக்குப் பின்னால் இது போன்ற தலைமைகளை சமூகம் அடையாளப்படுத்தாமையும் தீர்க்கப்படாத பல்வேறு பிரச்சினைகளுடன் மக்கள் வாழும் சூழ்நிலையும் காணப்படல்.

ஆய்வின் நோக்கம்

மர்ஹூம் அஹமத் லெப்பை அவர்கள் கொண்டிருந்த தலைமைத்துவ பண்புகளை வெளிக்கொணர்வதோடு, அவரின் தலைமைத்துவத்தில் சமூகம் பெற்ற அடைவுகளை வெளிப்படுத்துவதன் ஊடாக புதிய தலைமைகளை உருவாக்குவதற்கான சந்தர்ப்பத்திற்கு வித்திடல் இவ்வாய்வின் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது.

ஆய்வு முறையியல்

பண்பு ரீதியில் அமைந்த இவ்வரலாற்றாய்வு முதலாம், இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளை மையப்படுத்தியதாகும். அஹமத் லெப்பை அவர்களுடன் மிக நெருக்கமுடைய முக்கியஸ்தர்கள் 08 பேரிடம் நேர்காணல் மேற்கொள்ளப்பட்டதோடு, அஹமத் லெப்பை அவர்கள் தொடர்பாக வெளியிடப்பட்ட நூல்கள், சஞ்சிகைகள் மற்றும் வரலாற்று ஆவணங்கள் என்பன மீளாய்வு செய்யப்பட்டன. கிடைக்கப் பெற்ற தகவல்கள் குறிமுறை அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

கலந்துரையாடல், பிரதான கண்டறிதல்கள்

தந்தையிடமிருந்து மகனுக்கு தலைமைத்துவ வழிகாட்டல்கள் கிடைக்கப்பெறல்

சமூகத்திற்கு பணி புரிவதன் முக்கியத்துவம் அவற்றின் மூலம் கிடைக்கும் மனநிம்மதி மறுமையில் அதற்கான நற்கூலி போன்ற பலாபலன்கள் தந்தை ஊடாக அஹமத் லெப்பை அவர்களுக்கு வழிகாட்டப்பட்டது. மட்டக்களப்பு கோட்டமுனையில் அமைந்திருந்த தந்தையின் வர்த்தக நிலையத்திற்கு உதவி மற்றும் ஆலோசனை பெறுவதற்காக வேண்டி அதிகமானவர்கள் வந்து சென்றிருப்பதினால்

அவர்களுக்கு தன்னாலான உதவிகளை அஹமத் லெப்பை அவர்களின் தந்தை மேற்கொண்டிருந்தார். அஹமத் லெப்பையின் தந்தை சுகயீனமாக இருந்து மட்டக்களப்பு வர்த்தக நிலையத்தை நடாத்த முடியாத சந்தர்ப்பத்தில் அதற்கு தலைமை தாங்க வேண்டிய பொறுப்பு அஹமத் லெப்பை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டதால் தலைமைத்துவ பொறுப்புக்களை கற்பதற்கு வழியாக அது அமைந்தது. தந்தையின் வழிகாட்டல்கள் அஹமத் லெப்பை அவர்களுக்கு கிடைத்தமையானது தலைவர்கள் பிறப்பதில்லை உருவாக்கப்படுகின்றார்கள் என்ற உண்மையை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

மார்க்க அறிஞர்களுடனான தொடர்பு

அஹமத் லெப்பை அவர்கள் இளமைக் காலத்திலிருந்தே கல்விமாண்கள் மற்றும் மார்க்க அறிஞர்களுடன் தொடர்பைப் பேணி நற்பண்புகளை தன்னுள் வளர்ப்பதற்கு முயற்சித்திருப்பதைக் காணமுடிந்தது. சிறுபராயத்தில் அல்குர்ஆனை திருத்தமாக ஓதக்கற்றிருந்ததோடு, உலமாக்களை மதித்து அவர்களின் வழிகாட்டல்களையும் பின்பற்றியிருக்கின்றார். இளமையிலே மார்க்க அறிவைப் பெற்றுக் கொண்ட இவர் எல்லா விடயங்களையும் இஸ்லாமியக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கக் கூடியவராக இருந்தார். மார்க்க அறிவு, மார்க்க அறிஞர்களுடனான தொடர்பு, ஏழைகளின் துன்பங்களில் பங்கெடுக்கும் மனப்பாங்கு, இறை அச்சம், நல்லொழுக்கம், தலைமைத்துவப் பண்பு, சமூகம் பற்றிய தூரநோக்கு என்பன மேலும் அவரை சமூக ஆர்வளராக மாற்றியமைத்து சமூகத்திற்கு தலைமை தாங்கும் நிலைக்கு உருவாக்கியுள்ளதை காணமுடிகின்றது.

அடிப்படை கல்வித் தகைமைகளைப் பூர்த்தி செய்தல் தனது ஆரம்பக் கல்வியை காத்தான்குடி, 5ஆம் குறிச்சி பழையதெரு அரசினர் முஸ்லிம் கலவன் பாடசாலையிலும் 1948ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் நிலைக்கல்வியை மட்டக்களப்பு ஹிந்து கல்லூரியிலும் பெற்றிருந்தார். 1952ஆம் ஆண்டு ஆங்கில மொழி மூலம் நடைபெற்ற எஸ்.எஸ்.சி பரீட்சைக்குத் தோற்றி சித்தியடைந்தார். தான் பெற்ற கல்வியின் மூலம் சமூகம் பயனடைய வேண்டும் என்ற தூரநோக்கில் எழுதுவினைஞர் பரீட்சைக்குத் தோற்றி சித்தி பெற்றார். இதனால் இவர் செங்கலடி பிரதேசத்தின் டிரெஸிளி அலுவலகத்தில் இணைக்கப்பட்டு கடமைகளை மேற்கொண்டார். தந்தையின் திடீர்

சுகயீனம் இத்தொழிலை இழக்க வழிவகுத்ததோடு, தொடர்ந்து தந்தையின் வர்த்தக நிலையத்திற்கு தலைமை தாங்கும் நிலைக்கு மாற்றியது. மேலும் 1955ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு வர்த்தக சங்க இணைச் செயலாளராகவும் பணியாற்ற அவருக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமை இன, மதம் பாராது சேவையாற்றுவதற்கும் வழியேற்படுத்திக் கொடுத்திருந்ததைக் காணமுடிகின்றது.

பிற சமயத்தவர்களையும் அரவணைத்துச் செல்லல் தலைவர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய மிகப் பிரதான விடயங்களில் ஒன்றுதான் தான்சார்ந்திருக்கின்ற இனத்தை மாத்திரம் கருத்திற் கொள்ளாது ஏனைய இனத்தவர்களையும் இணைத்துக் கொண்டு பயணிக்க வேண்டும் என்ற விடயமாகும். இவ்விடயத்தில் அஹமத் லெப்பை அவர்கள் வெற்றி கண்டிருக்கின்றார் என்ற உண்மை சமூக உறுப்பினர்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. சமூகத்தின் நிலையான தன்மைக்கு இனநல்லுறவு மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். அவ்வறவின் ஊடாக ஏனைய விடயங்களை வெற்றி கொள்ள முடியும் என்ற போக்குடன் முதலாவதாக இனநல்லுறவுக்காக வித்திட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

மக்களுடன் கலந்துரையாடல் மற்றும் சிறந்த கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தல்

சமூகம் எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகள், அவர்களின் எதிர்பார்ப்புக்கள் என்பனவற்றை மக்களுடன் கலந்தாலோசனை செய்து முடிவெடுக்கும் தலைமைத்துவப் பண்பு அஹமத் லெப்பை அவர்களிடம் காணப்பட்டது. குறிப்பாக மட்டக்களப்புத் தொகுதியில் பிரதிநிதி தெரிவு செய்யப்படுதல், வைத்தியசாலை அமைத்தல், சூறாவளி அனர்த்தம் போன்ற பிரச்சினைகளின் போது கலந்தாலோசனை மூலமே வெற்றி சாத்தியமாகியது என்ற உண்மை வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

சமூகப் பிரச்சினைகளை நுணுக்கமாகக் கையாளுதல் 1947ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலில் முஸ்லிம் ஒருவரும் தமிழர்களில் மூவரும் போட்டியிட்டு முஸ்லிம் ஒருவரே தெரிவு செய்யப்பட்டார். அவ்வாறே 1952ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலிலும் முஸ்லிம் ஒருவரே வெற்றி பெற்றதினாலும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இனக் குரோதம் மேலோங்கி இனக்கலவரத்திற்கு வித்திட்டது. இந்நிலை தொடராமல் இருப்பதற்கான முயற்சியாக

தமிழ் சகோதர்களோடு இறுக்கமான உறவை கொண்டிருந்ததோடு 1958ஆம் ஆண்டு தேர்தல் நிர்ணய ஆணைக்குழு மட்டக்களப்புக்கு விஜயம் செய்தபோது, அக்குழுவின் ஊடாக இனநல்லுறவுக்கான வழியை ஏற்படுத்துவதில் அயராது உழைத்து 1960ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு தொகுதி இரட்டை அங்கத்துவ தொகுதியாக மாற்றப்பட்டு தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு பிரதிநிதியும் முஸ்லிம் மக்களுக்கு ஒரு பிரதிநிதியுமாகத் தெரிவு செய்யப்படுவதற்கு வித்திட்டு இனமுரண்பாட்டிலிருந்து சமூகத்தை பாதுகாத்த பெருமை இவரையே சாரும் என்பதை நேர்காணலினூடாக அறிய முடிந்தது.

சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் சேவைகளை வழங்குதல் அஹமத் லெப்பை அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் முஸ்லிம் - தமிழ் சமூகங்களுக்கிடையில் இனமுரண்பாடு மேலோங்கி இரண்டு சமூகங்களும் பிளவுபடும் நிலையும் காணப்பட்டது. அந்நேரங்களில் எல்லாம் உயர்மட்டத் தலைவர்களோடு பேச்சுவார்த்தைகளை மேற்கொண்டு சமூகமான நிலை ஏற்படுவதற்கு இவர் வித்திட்டார். குறிப்பாக கிறிஸ்தவ மதப் பெரியார் சந்திரா பெர்ணானடோ அவர்களை பயங்கரவாதியாக இந்திய அமைதி காக்கும் படையின் தலைவர் சித்தரித்த போது தனது ஆங்கிலத்தில் அமைந்த கம்பீரமான பேச்சைக் கொண்டு அவர்களின் கூற்றை மறுத்து அப்பெரியாரைப் பாதுகாத்தார். மேலும் 1978ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற இயற்கை அனர்த்தங்களின் போது மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கான பாதுகாப்பு வேலைத்திட்டங்களை மேற்கொண்டு சமூகத்தை அழிவிலிருந்து மீட்டெடுத்தார்.

முன்னாள் பிரதமர்களான ட்லி சேனாநாயக்கா, ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன போன்ற அரசியல் தலைவர்களை கிழக்கிற்கு வரவழைத்து இங்குள்ள மக்களின் குறைகளை எடுத்துக் கூறி அம்மக்களுக்கான உதவிகளை இன, மதம் பாராமல் பெற்றுக் கொடுத்திருப்பதையும் காணமுடிகின்றது.

பரிந்துரைகள்

1. அஷ்ஷஹீத் அஹமத் லெப்பை அவர்களின் தலைமைத்துவ செயற்பாடுகளை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு இளம் சந்ததியினருக்கும் இவர் பற்றி அறியாதவர்களுக்கும் தெளிவுபடுத்துதல்.

2. இவரது ஆளுமைப் பண்புகளை இளைஞர்கள் மத்தியில் கொண்டு சேர்த்தல், பயிற்றுவித்தல், முகாமைத்துவம் செய்தல்.

3. தமிழ் - முஸ்லிம் இரண்டு சமூக பிரதிநிதிகளிடமிருந்தும் இவர் பற்றிய ஆக்கங்களை திரட்டி ஆவணப்படுத்துதல்.

4. தலைமைத்துவத்தின் ஊடாக தமிழ்-முஸ்லிம் இனநல்லுறவை மேன்படுத்துவதற்கு அவர் கையாண்ட உத்திகளையும் நுட்பங்களையும் தற்காலத்திற்கேற்றவாறு வடிவமைத்தல்

முடிவுரை

பயங்கரவாதம் நிலை கொண்டிருந்த சூழ்நிலையில் சமூகத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு அஷ்ஷஹீத் அஹமத் லெப்பை அவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சி அளப்பரியதாகும். இதற்கு தமிழ், முஸ்லிம் புத்திஜீவிகளின் கருத்துக்கள் சான்றுபகர்கின்றன. இவரது தலைமைத்துவத்தின் கீழ் மட்டக்களப்பு மாவட்ட மக்களின் பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட்டதோடு, சமூக முன்னேற்றத்திற்கான வேலைத்திட்டங்களும் விரிவுபடுத்தப்பட்டன. இதனால் மாவட்ட மக்கள் இன, மத வேறுபாடின்றி வாழ்வதற்கும் வழியேற்பட்டது. இன்றைய காலகட்டத்தில் இவர் போன்ற தலைமைகளை காண்பது மிகவும் அரிதாகும். இவரது சிந்தனையை மேலும் மெருகூட்ட முனையும் நிறுவன அமைப்புக்கள் மற்றும் தனிமனித ஆளுமைகளுக்கு அஷ்ஷஹீத் அஹமத் லெப்பை அவர்களின் இத்துறை சார்ந்த செயற்பாடுகள் பெரிதும் வழிகாட்டியாக அமையும் என்பதை இவ்வாய்வின் கண்டறிதல்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

துணைநூற்பட்டியல்

1. கோபால சிங்கம், எஸ்., (2005). மட்டக்களப்பு வரலாறு ஓர் அறிமுகம், மட்டக்களப்பு: மனுவேதா.
2. புறாரி, எம்.எச்.எம்., அப்துல் ஜவாத், ஏ.எல்., மற்றும் சுபைர், எஸ்.எம்.எம்., (2004). காத்தான்குடி வரலாறு ஓர் அறிமுகம், காத்தான்குடி: பள்ளிவாயல்கள் முஸ்லிம் நிறுவனங்களின் சம்மேளனம்.
3. புறாரி, எம்.எச்.எம்., (2015). அஷ்ஷஹீத் அஹமத் லெப்பை ஹாஜியார் வாழ்வும் பணியும், காத்தான்குடி: பள்ளிவாயல்கள் முஸ்லிம் நிறுவனங்களின் சம்மேளனம்.
4. நகுமான், எம்.ஏ.சி.எ., இஸ்ஸதீன், ஏ.எஸ்., தெளபீக் ஹஸன், எம்.ஐ.எம்., மற்றும் ஜஃபர் ஹுஸைன், ஏ. (2005). ஏறாலூர் வரலாறு, ஏறாலூர்: ஏறாலூர் வரலாற்று ஆய்வு மையம்.
5. நடராசா, எப். எக். சி., (2000). மட்டக்களப்பு மாண்பியம், மட்டக்களப்பு: மட்டக்களப்பு மாவட்ட கலாசாரப் பேரவை.

6. மத்தியு, எஸ். ஏ. ஐ., (2009). வரலாறு தரும் மட்டக்களப்பு, மருதமுனை: ஜெலா கிறிபிக்ஸ்.

நேர்காணல்கள்

1. அலியார், முன்னாள் காழி நீதிபதி, 2021.04.20
2. அஹமட் லெப்பை மர்கூக், முன்னாள் தவிசாளர், 2021.05.30
3. அ. செல்வம், சுகாதார மேற்பார்வையாளர், 2021.05.12
4. க. தெய்வநாயகம், விவசாயி, 2021.04.25
5. குப்பன் கோபால், வியாபாரம், 2021.04.20
6. தெளபீக், ஓய்வு நிலை ஆசிரியர், 2021.05.10
7. முபாரக், நூலகர், 2021.04.10
8. விஸ்வலிங்கம் நாகராஜா, விவசாயி, 2021.04.25

“இனம்” பல்துறை பன்னாட்டு இணைய ஆய்விதழாக தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழிகளிலும் வெளிவரும் ஒரு காலாண்டிதழ் ஆகும். ஆண்டில் பிப்புருவரி, மே, ஆக்ட்டு. நவம்பர் ஆகிய மாதங்களில் பதிப்புகள் வெளிவரும். இதனைக் கணக்கில் கொண்டு ஆய்வாளர்கள் அறிஞர்கள் தங்கள் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை அனுப்பிவைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

“Inam” is a Multi-Disciplinary International E-Journal for Tamil Studies, the journal is published quarterly in both Tamil and English languages in February, May, August, and November. Therefore we request the researchers and scholars to send their research papers according to it.

inameditor@gmail.com, www.inamtamil.com,
+91 9677821364, +91 9600370671.

பிப்புருவரி, மே, ஆகட்டு. நவம்பர் மாதங்களில் வெளிவரும் | Published in February, May, August and November

மலர்: 9, இதழ்: 34, மே, 2023 | Vol.: 9, Issue: 34, May, 2023

ISSN: 2455 - 0531, UAN: TN0300061112

inameditor@gmail.com, www.inamtamil.com, +91 9677821364, +91 9600370671.